

INTERNATIONAL WEEKLY

№ 26—27

27.08.2012-10.09.2012

Видання "INTERNATIONAL WEEKLY"
здійснюється за підтримкою
ФОНДУ ФРІДРІХА НАУМАННА ЗА СВОБОДУ
та Центру інформації та документації
НАТО в Україні

УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ	4
АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ.....	4
Доля Угоди про асоціацію з ЄС, і Угоди про зону вільної торгівлі залежить від виконання Україною рішення Європейського суду	4
ПОЛІТИЧНИЙ ДІАЛОГ	5
03.09.2012. Агресія та хамство МЗС спричинені безпорадністю щодо ЄС - експерти	5
04.09.2012. На економічному форумі в Польщі обговорять слабкі перспективи Євроінтергації України.....	7
06.09.2012. Президент Європарламенту сподівається на чесні вибори в Україні	7
ВІЗОВА ПОЛІТИКА ТА РЕГІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО	7
29.08.2012. Українці зможуть отримувати безкоштовні польські візи вже у вересні	7
ЕКОНОМІКА	8
05.09.2012. Фахівці ЄС завершили черговий етап роботи щодо створення Земельного банку в Україні	8
УКРАЇНА – НАТО	9
АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ.....	9
Утилізація застарілих боєприпасів як сфера спільних інтересів України та НАТО	9
ЄВРОАТЛАНТИЧНИЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНІ	10
27.08.2012. НАТО виділить Україні гроші на утилізацію боєприпасів	10
05.09.2012. Україна підтвердила свою участь у міжнародній операції "Океанський щит"	11
06.09.2012. Міністр оборони провів зустріч з головою Військового комітету НАТО	11
ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА	13
АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ.....	13
Україна перед черговою зміною свого зовнішньополітичного вектора	13
ВИКОНАВЧА ВЛАДА.....	15
01.09.2012. Міністр закордонних справ України впевнений у «розвитку діалогу» з Європейським Союзом у цьому році	15
ОПОЗИЦІЯ	16
28.08.2012. Європейський суд почав розгляд скарги Тимошенко	16
04.09.2012. Доповідач ПАРЄ: «Україна скочується в канаву»	17
УКРАЇНА ТА ІНШІ МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ	18
МВФ	18
29.08.2012. Взіт МВФ: місія є, кредитів не буде?	18
Складність моменту	18
29.08.2012. В Україну прибула місія МВФ	19
29.08.2012 Експерт: альтернативи кредитам МВФ Україна не має	19
МИТНИЙ СОЮЗ	20
27.08.2012. Україна і економічний союз Росії, Білорусі та Казахстану домовилися співпрацювати з питань торгівлі	20
28.08.2012 Україна посилює співпрацю з Митним союзом попри прагнення до Європейського	21
СНД.....	22
31.08.2012. За що гроші платимо?	22
Рада Європи	24
06.09.2012. Рада Європи готує для України два нові проекти співпраці у сфері прав людини та верховенства права	24
10.09.2012. Рада Європи стурбована перспективою міжнародної ізоляції України	24
10.09.2012. Глава Ради Європи: Через справу Тимошенко визнати вибори в Україні буде проблематично	24

10.09.2012. Рада Європи: все залежить від виборів	25
ДВОСТОРОННІ ВІДНОСИНИ	26
РОСІЯ	26
27.08.2012. Янукович і Путін знову не змогли домовитися про газові знижки	26
27.08.2012. Україна повністю відмовиться від закупівель російської металопродукції	26
28.08.2012. Київ і Москва продовжують переговори про модернізацію у Криму ЧФ РФ	27
03.09.2012. Тепер машини: Україна та Росія починають новий торговельний конфлікт	27
07.09.2012. Росія у суді вимагає від України повернути борги ЄЕСУ	29
07.09.2012. Кордон: якою ціною?	29
10.09.2012. Микола Азаров: Україна зацікавлена в усуненні бар'єрів у торгівлі з РФ	31
КОРЕЯ	31
29.08.2012. Корейці зацікавилися поставками скрапленого газу для LNG-терміналу в Україні	31
КИТАЙ	32
06.09.2012. 11 вересня водогосподарські відомства України та Китаю підпишуть меморандум про взаєморозуміння	32
ТУРКМЕНИСТАН	32
05.09.2012. Микола Азаров: Україна пропонує Туркменістану спростити візовий режим	32
ТУРЕЧЧИНА	33
30.08.2012. Туреччина запросила Україну до будівництва LNG-терміналу	33
УГОРЩИНА	34
04.09.2012. Торговельно-економічна співпраця між Україною та Угорщиною є успішною, - Валерій Хорошковський	34
США ТА КАНАДА	34
04.09.2012. Едуард Ставицький обговорив із Джоном Тефтом перспективи екологічного ринку в Україні	34

УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ

Доля Угоди про асоціацію з ЄС, і Угоди про зону вільної торгівлі залежить від виконання Україною рішення Європейського суду

Напередодні парламентських виборів в Україні та на тлі не просто призупинення, а затяжної паузи у відносинах Україна – ЄС, керівництво Євросоюзу вкотре «висловило жаль» із приводу того, що сформована в Україні ситуація перешкоджатиме участі у виборах «двом важливим лідерам опозиції», адже **Спільна заява Високого представника ЄС із закордонних справ та політики безпеки Кетрін Ештон та Європейського комісара з розширення та Європейської політики сусідства Штефана Фюле щодо рішення Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ у справі Юлії Тимошенко від 29 серпня 2012 року** знову стосувалася демократичності українського правосуддя та прозорості майбутніх парламентських виборів. У цій декларації було чітко висловлено позицію Євросоюзу, котрий «шкодує, що наслідки нинішньої ситуації унеможливають участь двох важливих лідерів опозиції в парламентських виборах. Відтак, вкотре було наголошено на важливості, яку має для української влади виправлення наслідків вибіркового правосуддя.

Проте, зважаючи на «непохитність» Вищого адміністративного суду України (ВАСУ), котрий 6 вересня 2012 року залишив у силі рішення суду першої інстанції про відмову Об'єднаних опозицій «Батьківщина» у задоволенні вимоги внести до виборчого бюлетеня для голосування за партійними списками на чергових виборах народних депутатів прізвища экс-прем'єра Юлії Тимошенко та экс-глави МВС Юрія Луценка, а також винесення вироку останньому 17 серпня 2012 року та продовження слухань в іншій справі проти Юлії Тимошенко – щодо діяльності корпорації «Єдині енергетичні системи України», – все очевиднішим стає той факт, що для офіційного Києва набагато важливіше видаватися «непохитним і послідовним» усередині країни, ніж дотримуватися європейських норм. Відповідно, справа Тимошенко вже давно стала однією з головних умов відновлення відносин між Україною та її західними партнерами.

У свою чергу Президент України Віктор Янукович підкреслив, що наша країна залишається вірною європейському вибору у зовнішньополітичній площині, адже впевнено торує шлях розбудови сучасної європейської держави. Проте Україна ніколи не сприйме інтеграцію «за будь-яку ціну» – за рахунок втрати незалежності, економічних чи територіальних поступок, за рахунок дозволу втручатися у внутрішні справи. Тож не дивно, що у тій же промові

український гарант нагадав про важливість підтримання стабільних дружніх відносин із країнами СНД, зокрема, з Росією, «адже саме там знаходиться найбільший ринок для українських товаровиробників».

Та, як відомо, найбільшим він лише починає ставати, адже «втручатися у внутрішні справи» українська влада точно не дозволить, і легітимно вирішити справу Тимошенко також не зможе. Відповідно, лишається зачиняти двері для ЄС. Чи, швидше, ЄС має зачинити двері для України.

І такий процес вже активно розвивається на всіх напрямках зовнішньополітичного співробітництва. Не потрібно забувати, що навіть такий «бажаний партнер» як РФ відверто не сприймає «логіки» рішень у судовій справі українських екс-урядовців, не говорячи вже про представників міжнародного політикуму з інших країн. Так, одразу ж після блокування участі ув'язнених опозиціонерів у виборах свою позицію дали зрозуміти не лише Євросоюз, але й Канада та Великобританія, підтвердивши, що вони і далі тиснутимуть на Україну, аби покласти край вибіркового правосуддя і гарантувати те, що опозиція зможе взяти повноцінну участь у вільних і справедливих парламентських виборах у жовтні. США вважають досудовий арешт Юрія Луценка таким, що відразу припускає винність підозрюваного і прямо суперечить конституційно гарантованій презумпції невинуватості.

Відтак, уже сьогодні багато провідних політиків у Європі та світі ставлять під сумнів виборчий процес в Україні, а також результати парламентських виборів, що відбудуться 28 жовтня 2012 року, оскільки лідери опозиції не мають можливості брати у них участі. До того ж, викликають питання і щодо правових рамок законодавства, яке було розроблене для проведення виборів.

Тож єдиною надією для європейців наразі залишається розгляд скарги Юлії Тимошенко у Європейському суді з прав людини (ЄСПЛ), котрий має розібратися в порушеннях вітчизняного правосуддя по тих статтях Європейської конвенції з прав людини, де йдеться про жорстоке поводження, незаконне затримання та утримання під вартою, політичне переслідування і втручання в приватне життя. Крім того, буде розглянуто основне – чи існує в Україні право на справедливий суд (згідно зі ст. 6 Конвенції). Саме цей розгляд і, як наслідок, подальше виконання рішення ЄСПЛ остаточно вирішить майбутню долю і Угоди про асоціацію з ЄС, і Угоди про зону вільної торгівлі і, відповідно, – європейської перспективи нашої держави.

ПОЛІТИЧНИЙ ДІАЛОГ

03.09.2012. Агресія та хамство МЗС спричинені безпорадністю щодо ЄС - експерти

Голова представництва ЄС в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра, який завершує свою чотирирічну дипломатичну місію в Україні, перед від'їздом дав кілька розлогих інтерв'ю. У розмовах з журналістами інтернет-видання "Українська правда", агенції "Інтерфакс-Україна" та англomовної газети "Kyiv Post" дипломат скритикував нинішню українську владу, яка, за його словами, «демонструвала досі лише риторику з приводу європейської інтеграції, а не істинну відданість цьому процесу».

"Сьогодні процес євроінтеграції України фактично призупинений", – заявив Тейшейра, коментуючи нинішній стан відносин між Україною і Євросоюзом.

За його словами, навіть проведення щорічного саміту Україна-ЄС нині під запитанням. Такі саміти завжди оголошувалися заздалегідь, а цього року досі не відомо ані дати, ані місця, ні порядку денного.

Та і сам президент Янукович фактично став невиїзним. Журналісти англomовної Kyiv Post прямо запитали про Тейшейру, чи Янукович є персоною нон грата? Як відповів посол, "Формально не було прийнято такого рішення, однак ви мусите зважати на реальний стан речей".

За словами Тейшейри, коли Янукович був обраний президентом, "його приймали в ЄС, стелячи під ноги червоні килими". Тепер прийом схожий радше на холодний душ. Після останнього саміту Україна-ЄС у грудні минулого року не було жодних контактів на вищому рівні.

"Ми не бачили західних лідерів в Україні навіть під час футбольного чемпіонату", – нагадав голова представництва ЄС. Він повідомив також, що Янукович робив спроби відвідати Брюссель, однак ці спроби не увінчалися успіхом.

Наразі вона їх ігнорує цілковито, – наголосив Тейшейра. Реформи не впроваджуються, виборчий кодекс, підготовлений спільно з ЄС, викинутий на смітник. І головне – жодного прогресу в ситуації з вибірковим правосуддям, політично вмотивованими процесами над лідерами опозиції.

А на запитання Kyiv Post – чи, на його думку, Янукович реально зацікавлений в європейській інтеграції, посол відповів так:

"Я сказав би, що керівництво країни, принаймні, хоче асоціації чи інтеграції до ЄС на їхніх власних умовах. Але, звичайно, це неможливо. Тому що інтеграційний процес це не меню "а ля карт" і не "шведський стіл". Усі страви стоять на столі, і треба брати їх усі. І звичайно ж, є аспекти європейської інтеграції, зокрема, вільний доступ на європейські ринки, які, я сказав би, привабливі для влади та економічних секторів, які підтримують владу. Проте стійке бажання влади збагачуватися при владі явно суперечить європейським принципам. І це вже, напевно, приваблює менше", – зауважив Тейшейра.

В інтерв'ю для українських ЗМІ європейський дипломат здивував журналістів повідомленням про те, що жодного разу не мав особистої зустрічі з Януковичем. За словами Тейшейри, ця ситуація унікальна, оскільки в інших країнах, які, аналогічно з Україною, проходять процес євроінтеграції, його колеги-посли мали можливість спілкуватися з першими особами держави.

Тейшейра сказав також, що залишає Україну з почуттям розчарування. За його словами, сьогодні він далеко не так оптимістично налаштований стосовно європейських перспектив країни, як чотири роки тому, коли за президентства Ющенка вступав на посаду і коли був дуже великий ентузіазм щодо євроінтеграції.

Тейшейра добуває останні дні в Україні і вирушає служити послом у Кабо-Верде, а тому його оцінки Україну не цікавлять, – заявив директор департаменту інформполітики МЗС Олег Волошин.

"За великим рахунком, на даний момент для нас пан Тейшейра вже не є послом Європейського союзу в Україні, тому його думка, скоріше, має хвилювати Республіку Острови Зеленого Мису (Кабо-Верде), ніж громадян та представників влади в Україні", – сказав Волошин агентству "Інтерфакс-Україна" у п'ятницю.

А тим часом експерти називають відповідь МЗС незграбною спробою приховати існуючу кризу у відносинах між Україною і ЄС. Те, що каже Тейшейра, аж ніяк не особиста думка окремо взятого дипломата; його оцінки відбивають об'єктивну тенденцію погіршення стосунків України з Євросоюзом, – сказав Голосу Америки професор політології Києво-Могилянської академії Олексій Гарань.

"Заява Волошина доволі хамська за формою. На жаль, цей агресивний стиль характерний для нашого МЗС останнім часом", – сказав Олексій Гарань.

За словами політолога, стосунки України з Європейським Союзом зараз переживають непрості часи, а Тейшейра, коли служив на посаді посла ЄС в Україні, перебував у дуже складній ситуації.

"З одного боку, він, безумовно, докладав чимало зусиль, щоб Україна завершила переговори з ЄС по асоціації, щоб ця Угода була підписана. І коли почалася справа Тимошенко, то очевидно, що він всіяко намагався як дипломат знайти компромісний вихід із цієї ситуації", – вважає Гарань.

На думку викладача Києво-Могилянської Академії, наприкінці 2011-го здавалося, що Янукович таки пообіцяв знайти цей компромісний вихід, а потім виявилось, що європейці сприйняли бажане за дійсне: Янукович їх ввів в оману, і європейці зрозуміли, що їх просто обманули.

"Та критика, яку висловлює Тейшейра, це не є його особиста позиція; це свідчить про кризу в стосунках України з ЄС. Власне, Євросоюз тепер не знає, що робити з Україною; Янукович поставив ЄС у дуже складну ситуацію. А останнє рішення Вищого спецсуду по Тимошенко означає, що наша Угода про асоціацію з ЄС взагалі зависла на невизначений термін", – підкреслив Гарань.

"Наша влада, звичайно, тепер буде намагатися якимось чином це виправдати. І застосовуватиме різні "пояснення". Казатиме – мовляв, у Євросоюзі криза; почекаємо, поки вони впораються з цією кризою; не будемо поспішати; ніхто не має втручатися у наші внутрішні справи і т.ін. Але про яке «втручання» йдеться? Адже це не Європейський Союз, це Україна брала на себе певні зобов'язання, коли вступала в Раду Європи і коли парафувала Угоду про асоціацію (в якій записано, що потрібно дотримуватися демократичних цінностей). Так що я розцінюю ці

висловлювання з боку МЗС як свідчення того, що насправді у нас глибока криза в стосунках з Європейським Союзом. І я сказав би – не з вини Європейського Союзу", – наголосив Гарань.

Голос Америки

04.09.2012. На економічному форумі в Польщі обговорять слабкі перспективи євроінтеграції України

Питання щодо України будуть на порядку денному нинішнього XXII Економічного форуму, який 4-6 вересня відбудеться у місті Кріница-Здруй (Польща).

Зокрема, 4 вересня запланована дискусія на тему: «Парламентські вибори в Україні: європейська інтеграція чи статус-кво?». А 6 вересня передбачено проведення двох тематичних панелей з української тематики: «Транзит російського газу через територію України. Як гарантувати енергетичну безпеку Європи?» і «Угода про асоціацію України з ЄС. Чи реальне ще стратегічне партнерство?».

Під час форуму, в якому візьмуть участь близько 2,5 тис. політиків, економістів, експертів з Європи, Азії та Америки, відбудуться три тематичні панелі, які безпосередньо стосуються України.

Економічний форум у Криниці відвідає низка українських політиків і експертів. Очікується, що участь у дискусіях візьмуть, зокрема, перший віце-прем'єр-міністр Валерій Хорошковський та міністр економічного розвитку і торгівлі Петро Порошенко.

Як зазначають організатори форуму, його гасло - «Нові погляди на важкі часи. Європа і світ у світлі кризи» — свідчить про необхідність пошуку відповідей на питання складної економічної ситуації в регіоні і світі в цілому.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

06.09.2012. Президент Європарламенту сподівається на чесні вибори в Україні

Президент Європарламенту Мартін Шульц вважає, що відносини між Європейським Союзом та Україною є дуже складними. Про це він заявив на сторінці Європарламенту у мережі Facebook.

«Відносини між ЄС та Україною дуже складні. Ми сподіваємося і очікуємо протягом наступних кількох тижнів на вільні та чесні вибори», – сказав Мартін Шульц.

«Ми хочемо, щоб Україна була якомога ближчою до нас. Однак наші фундаментальні демократичні цінності повинні поважатися», – наголосив президент Європарламенту.

Раніше цього тижня президент Європейської комісії Жозе Мануел Баррозу нагадав, що, хоча Європейський Союз завершив переговори з Україною щодо угоди про асоціацію, але її підписання залежатиме від відданості Києва європейським цінностям.

Представники ЄС багато разів наголошували, що підписання угоди про асоціацію опинилося під загрозою через нинішнє становище в Україні. Водночас в Україні все одно розраховують, що цю угоду підпишуть уже до кінця року.

Радіо Свобода

ВІЗОВА ПОЛІТИКА ТА РЕГІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

29.08.2012. Українці зможуть отримувати безкоштовні польські візи вже у вересні

Довгострокові візи для українців, які мають намір перебувати в Польщі більше трьох місяців, але не більше року, з 15 вересня будуть оформлятися безкоштовно.

Громадяни України зможуть отримувати безкоштовні польські візи з 15 вересня, саме тоді набуває чинності угода з Польщею про скасування плати за оформлення національних (тобто терміном дії більше трьох місяців) віз.

Про це в своєму Twitter написав міністр закордонних справ Костянтин Грищенко.

«Так що ці візи будуть безкоштовними. У 2011 їх видали десь 200 тис. За 20 євро за візу — економія для українців близько 4 млн євро на рік», — повідомив міністр.

Як відомо, угода про скасування оплати за національні польські візи була підписана 6 червня.

Угодою про скасування плати за національні візи передбачалося безкоштовне оформлення довгострокових віз для українців, які мають намір перебувати в Польщі більше трьох місяців, але не більше одного року.

Нагадаємо, що українці очолили список іноземців за кількістю отриманих дозволів на легальне перебування у Польщі, випередивши в'єтнамців.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

ЕКОНОМІКА

05.09.2012. Фахівці ЄС завершили черговий етап роботи щодо створення Земельного банку в Україні

Місія міжнародних експертів, що перебувала в Україні у рамках проекту зі створення Державного земельного банку, завершила черговий етап роботи. Експерти з Нідерландів, Німеччини, Іспанії, Болгарії та Литви провели ряд робочих зустрічей з представниками Держземагентства, на яких обговорили створення Державного земельного банку в Україні. Група досвідчених іноземних фахівців, спираючись на вдалий досвід європейських країн, провела активну роботу щодо підготовки проекту концепції цієї важливої для завершення земельної реформи банківської інституції.

«Концепцією Державного земельного банку передбачається, перш за усе, ефективне управління землями державної власності, консолідація земель, розвиток сільських територій, – наголосив Голова Держземагентства України Сергій Тимченко. – Крім того, фінансово-кредитна установа сприятиме розвитку малого і середнього бізнесу на селі за рахунок дешевих кредитів. За попередніми розрахунками ставка повинна бути в середньому 8-9 відсотків річних, що принаймні удвічі менше, ніж нині діючі ставки комерційних банківських установ».

Стосовно створення робочої групи експертів Євросоюзу та їхньої діяльності щодо допомоги в завершенні земельної реформи в нашій державі, керівник земельного відомства України зауважив, що це є свідченням позитивного сприйняття Європейським Союзом створення земельного банку в Україні та готовності надати організаційно-методичну підтримку.

Міжнародні експерти з огляду на власний позитивний досвід окреслили подальші кроки з доопрацювання проекту концепції Земельного банку та надали конкретні рекомендації щодо подальшої роботи. Українська сторона висловила задоволення результатами візиту міжнародної групи та сподівання щодо подальшої співпраці з європейськими провідними спеціалістами у сфері земельних відносин.

Урядовий Потал

УКРАЇНА – НАТО**АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ*****Утилізація застарілих боєприпасів як сфера спільних інтересів
України та НАТО***

Незважаючи на «прагматизацію» відносин Україна – НАТО та повсякчасне наголошення на позаблоковому статусі нашої держави, зміст цих двосторонніх взаємин чітко закріплено на документальному рівні, що вже протягом двох з половиною років дозволяє утримувати їх певний баланс та виконувати мінімально необхідні завдання кооперації. При чому, із усіх наявних сфер взаємодії найпростіше прослідкувати прогрес саме в галузі утилізації озброєнь, адже в даному випадку його можна легко виміряти обсягом виділених коштів та кількістю знищених боєприпасів.

Так, згідно з Річною національною програмою співробітництва Україна – НАТО на 2012 рік, затвердженою Указом Президента України № 273/2012 від 19 квітня 2012 року, обсяги надлишкових і непридатних боєприпасів та меланжу, що підлягають утилізації протягом 2012 року, становлять близько 400 тис. і 8 тис. тонн відповідно. Хоча, відповідно до Державної цільової оборонної програми утилізації звичайних видів боєприпасів, непридатних для подальшого використання і зберігання, на 2008-2017 роки (затвердженої Постановою Кабінету Міністрів України № 940 від 22 жовтня 2008 року), протягом 2012 року має бути утилізовано лише 82,1 тис. тонн непридатних та надлишкових боєприпасів, для чого має бути виділено 730,2 млн. грн.: 712,5 млн. грн. із державного бюджету та 17,7 млн. – з інших джерел. Певно, забувши про деяку «невідповідність» кількісного наповнення програми утилізації, Уряд України вирішив утилізувати 366 тис. одиниць стрілецької зброї із запасів Збройних Сил. Таким чином, Кабінет Міністрів «погодився» з пропозицією Міністерства оборони про проведення утилізації стрілецької зброї в рамках реалізації Імплементативної угоди між Кабінетом Міністрів України та Організацією НАТО з матеріально-технічного забезпечення і обслуговування (ОМТЗО) про утилізацію стрілецької зброї й легких озброєнь, звичайних боєприпасів та протипіхотних мін типу ПФМ-1, ратифікованої Законом України № 4338-VI від 13 січня 2012 року. Зокрема, вирішено утилізувати автомати АКС-74, АКМ, АК-74, пістолети ТТ, ПМ, револьвери, кулемети РПК, гранатомети, гвинтівки, карабіни. Залишкова вартість цієї зброї у цілому становить 161,566838 млн. грн.

Відтак, **у 2012 році в рамках Трастового фонду НАТО/ПЗМ на проведення утилізації боєприпасів передбачено виділення коштів у розмірі 15,7 млн. грн.** Фактично, у даному разі НАТО виступила своєрідним «іншим джерелом» фінансування утилізації української зброї. Проте, від реалізації продуктів утилізації ракет і боєприпасів до спеціального фонду Державного бюджету України у 2012 році перераховано лише 44 млн. 580 тис. грн.

На даний момент замало, порівняно із вирахованою вартістю. Тож наразі маємо лише кілька переваг співпраці з Альянсом у сфері утилізації боєприпасів.

По-перше, така процедура співробітництва дозволяє нашій державі утримувати більш-менш стабільний темп розвитку відносин з НАТО, котра вже давно почала віддалятися від офіційного Києва й утримуватися від тісніших взаємодій із нашою державою, адже остання наразі навіть не прагне відстояти свій прозахідний курс і, тим більше, наполягти на своїй прихильності співробітництву з Альянсом.

По-друге, спільна з НАТО утилізація боєприпасів дає Україні можливість не лише отримувати додаткові кошти на фінансування даного процесу, а й забезпечувати роботою колективи підприємств, безпосередньо долучених до нього. Так, 7 липня 2012 року в рамках виконання бюджетних програм Міністерства оборони України на хімічному казенному об'єднанні імені Г. І. Петровського, що входить до державного концерну «Укроборонпром», почалася утилізація реактивних снарядів. До кінця року на підприємстві планується утилізувати 84 883 осколково-фугасних реактивних снаряди на загальну суму близько 29 млн. грн.

По-третє, дані програми дають нашій державі можливість виконувати наявні на сьогодні міжнародні домовленості та взяті на себе зобов'язання, передбачені різними нормативно-правовими домовленостями та багатосторонніми документами. Так, на початку 2011 року уряд Норвегії ухвалив рішення про надання Україні гуманітарної допомоги у розмірі 1 млн. дол. США на утилізацію протипіхотних мін у рамках виконання Оттавської конвенції ООН (до якої наша держава приєдналася 1999 року). На сьогоднішній день в арсеналі Збройних сил України знаходиться близько 6 млн. одиниць ПФМ-1, що підлягають утилізації. Відповідно, Павлоградський хімічний завод у Дніпропетровській області України ввів в експлуатацію піч термічної обробки з утилізації протипіхотних мін ПФМ-1 в рамках Оттавської конвенції ООН. 26 серпня 2011 року відбулася показова утилізація протипіхотних мін на новому устаткуванні за участю керівництва Державного космічного агентства України (ДКАУ), представників МЗС України і посольства Норвегії, а також Женевського міжнародного центру гуманітарного розмінування та ОМТЗО НАТО. Створені на заводі потужності дозволяють утилізувати 1,1 млн. боєприпасів на рік.

Отже, по суті, маємо надійну підтримку в даному випадку з боку НАТО. Однак, не дивлячись на це, можна впевнено говорити про обмеженість такої допомоги, обумовленої відсутністю політичного діалогу між обома сторонами.

ЄВРОАТЛАНТИЧНИЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНІ

27.08.2012. НАТО виділить Україні гроші на утилізацію боєприпасів

До спеціального фонду Державного бюджету України в 2012 році буде перераховано 44,58 мільйона гривень від реалізації продуктів утилізації ракет і боєприпасів.

Організацією Північноатлантичного договору в 2012 році передбачено фінансування утилізації боєприпасів в Україні в обсязі 15,7 мільйона гривень.

«У 2012 році в рамках Трастового фонду НАТО / ПЗМ передбачені кошти в розмірі 15,7 мільйона гривень на проведення утилізації боєприпасів», — повідомили у Міноборони України. У відомстві також зазначили, що кошти на утилізацію боєприпасів у місцевих бюджетах не планувалися і плануватися не будуть.

Від реалізації продуктів утилізації ракет і боєприпасів до спеціального фонду Державного бюджету України в 2012 році перераховано 44,58 мільйона гривень.

Нагадаємо, 7 липня 2012 року в рамках виконання бюджетних програм Міністерства оборони України на хімічному казенному об'єднанні імені Г.І. Петровського, що входить в державний концерн Укроборонпром, почалася утилізація реактивних снарядів.

«З липня і до кінця року на підприємстві планується утилізувати 84 тисячі 883 осколково-фугасних реактивних снарядів на загальну суму близько 29 мільйонів гривень», — сказав директор об'єднання Володимир Коробов.

Реактивні снаряди доставлені з воєнізованих частин України. Їхня утилізація відбувається у цеху з виробництва порохів і порохових зарядів методом безпечного розбирання згідно із затвердженим регламентом технологічного процесу. На сьогодні вже утилізовано 24 тисячі реактивних снарядів на загальну суму понад 8 мільйонів гривень.

24 липня в Міноборони України заявляли про готовність розвивати відносини з НАТО.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

05.09.2012. Україна підтвердила свою участь у міжнародній операції "Океанський щит"

Україна офіційно підтвердила участь у міжнародній операції по боротьбі з піратством "Океанський щит", яка проводиться під проводом НАТО біля берегів Сомалі.

Для участі в операції Україна виділить фрегат "Гетьман Сагайдачний" з палубним вертольотом і групою спецназу на борту. Крім того, зараз Міноборони України спільно з Північноатлантичним Альянсом узгоджують технічні аспекти, пов'язані з участю української сторони в цій операції.

Очікується, що практична участь підрозділів Збройних Сил України в операції "Океанський щит" розпочнеться вже у 2013 році. Це буде наш безпосередній внесок у міжнародні зусилля зі зміцнення безпеки, а також захисту українських моряків та екіпажів, що працюють на міжнародних морських торговельних лініях.

Представник українського МЗС привітав розширення мандату і активності в рамках операцій, які проводяться НАТО, ЄС та іншими державами в цьому регіоні, зокрема перенесення відповідних антипіратських дій і на узбережжя Сомалі.

"Це крок у правильному напрямку, тому що неможливо постійно знаходитися в оборонній позиції. Ми це дуже вітаємо і будемо підтримувати міжнародну спільноту з викорінення піратства на території Сомалі - держави, яка не контролює більшу частину своєї території і стала дійсно притулком для злочинців".

Євроатлантична Україна

06.09.2012. Міністр оборони провів зустріч з головою Військового комітету НАТО

У Києві 5 вересня 2012 року Міністр оборони України Дмитро Саламатін провів зустріч з Головою Військового комітету НАТО генералом Кнудом Бартелсом. Сторони обговорили стан і перспективи співпраці Міністерства оборони України та НАТО.

Відкриваючи зустріч, Міністр оборони України наголосив, що незважаючи на позаблоковий статус України, партнерство з НАТО не втратило для країни своєї значущості та актуальності.

«Ми прагнемо до того, аби Збройні Сили України були сумісними з арміями провідних країн світу. Це стосується як техніки і озброєння, так і людей. Зокрема, ми надаємо пріоритет активному вивченню англійської мови нашими військовослужбовцями. У Міністерстві оборони розпочато велику програму з впровадження в діяльність Збройних Сил України стандартів НАТО. Зокрема, вже наступного року Україна планує розширити участь в операціях Альянсу шляхом залучення фрегата «Гетьман Сагайдачний» до операції НАТО по боротьбі з піратством «Океанський щит», — зазначив Дмитро Саламатін.

У свою чергу Голова Військового комітету НАТО генерал Кнуд Бартелс від імені керівництва Альянсу висловив главі оборонного відомства України подяку за активну співпрацю з НАТО. «Мені приємно, що площина співпраці НАТО співпадає з бажанням підвищити взаємосумісність Збройних Сил України з іншими провідними арміями світу. Цілком очевидним є те, що ми знаходимося на вірно обраному шляху», — наголосив Кнуд Бартелс.

Дмитро Саламатін подякував високому гостю за теплі слова на адресу оборонного відомства і висловив переконання, що співпраця України з НАТО могла б бути більш глибокою та плідною. «Нашому партнерству з Альянсом — 15 років. Цього часу досить, щоби почути один одного. Ми максимально відкриті. І все, що не зачіпає наш позаблоковий статус — підлягає обговоренню», — наголосив Міністр оборони.

Дмитро Саламатін підкреслив, що Україна залишається одним із основних партнерів НАТО у проведенні миротворчих операцій: «Нам би не хотілося втратити цей престижний статус. І ми будемо робити все, аби і надалі залишатися попереду».

Під час переговорів сторони висловили бажання поглиблювати взаємодію на рівні штабів, збільшити кількість спільних навчань та тренувань, а також висловили зацікавленість у проведенні у жовтні цього року засідання Комісії Україна-НАТО на рівні міністрів оборони.

Урядовий Портал

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА

АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ

Україна перед черговою зміною свого зовнішньополітичного вектора

Переживаючи відсторонення від ЄС та повноцінне «звуження» політичного коридору, котрий міг би вивести Україну на широку світову арену взаємовідносин, наша держава опиняється перед суворою реальністю, котра знову відкидає її у русло суворих 1990-х, коли зовнішньополітичні пріоритети балансували на межі вигоди зовнішньополітичних партнерів. Адже, не розуміючи вимог Євросоюзу, чи, швидше, не бажаючи їх виконувати, вітчизняне керівництво вбачає у Заході скоріше проблему ніж партнера. Відтак, офіційний Київ чимраз більше робить політичний крен у бік Сходу. Точніше – у бік Росії. По суті, це вкотре довела **зустріч президентів України та Росії Віктора Януковича та Володимира Путіна у Сочі 25 серпня 2012 року**, куди український лідер прибув із робочим візитом.

По-перше, навіть повідомлення про її проведення у ЗМІ з'явилися лише напередодні самої події. **По-друге**, нікому й досі невідомий порядок денний зустрічі. Що ж до підсумків – їхній зміст залишився «державною таємницею».

Так, у ході зустрічі було заявлено про бажання України долучитися до Шанхайської організації співробітництва (ШОС), де наша держава, нібито, хотіла б отримати статус спостерігача, аби мати можливість брати участь у тих інтеграційних процесах, які відбуваються в рамках даного утворення. Хоча, незважаючи на те, що дана організація була заснована у 2001 році як виключно прикордонне угруповання і до України, фактично, не має жодного відношення, президент Росії зауважив, що для Києва сьогодні дійсно важливим є пошук збуту товарів за рахунок азійського ринку, який зараз активно розвивається. Більше того, він навіть пообіцяв своєму українському колезі повідомити його про хід саміту АТЕС (який пройшов у Владивостоці 2-9 вересня 2012 року) та навіть спробувати знайти форму спостереження з боку України за цим важливим об'єднанням.

Інший азійський вектор став більш традиційним: було заявлено, що Україна зацікавлена вийти на ринки азійського регіону зі спільно виготовленою з РФ високотехнологічною продукцією, адже її виробництво є важливою складовою зростання економіки. У цьому сенсі основними ринками третіх країн, на яких Київ і Москва могли б «працювати спільно», є, передусім, простір СНД. І справді, український експорт переорієнтовується на ринки найближчих північних сусідів, скорочуючи поставки на Захід. Так, обсяг експорту товарів і послуг до країн СНД у І півріччі 2012 року в порівнянні з аналогічним періодом збільшився на 2,1% – до

15,3 млрд. дол. США; український експорт до країн ЄС протягом даного періоду, навпаки, знизився на 10,1% і склав 9,96 млрд. дол.

Зважаючи на те, що 30 липня 2012 року Верховна Рада України ратифікувала Договір про зону вільної торгівлі в рамках СНД, підписаний 18 жовтня 2011 року (чого, до речі, не зробив ніхто із країн-підписантів документа, окрім Білорусі й РФ), а Президент України Віктор Янукович ще в березні 2012 року зазначав, що «придивляється» до ЄвразЕС, і якщо це буде взаємовигідно, то в разі внесення змін до Конституції або проведення всеукраїнського референдуму буде ухвалено рішення про приєднання, кардинальна зміна ще не так давно суто проєвропейського курсу нашої держави видається не такою вже й раптовою. Швидше, послідовною. Адже вже 27 серпня поточного року (не підписавши жодних документів і навіть не отримавши якихось обіцянок напередодні) Міністр економічного розвитку і торгівлі України Петро Порошенко від імені України підписав Меморандум про співпрацю з питань торгівлі з Євразійською економічною комісією, яка є постійним регуляторним органом Митного союзу Росії, Білорусі та Казахстану. Мета – активізація економічних відносин із цими країнами. Крім того, Україна, Росія і Білорусь навіть мають намір найближчим часом запровадити механізм вирішення торгових суперечок у рамках СНД при посередництві експертних комісій.

Такий механізм буде, нібито, не тільки дешевшим, але і швидшим, ніж у Женеві (де знаходиться орган з вирішення суперечок СОТ), коли рішення у спорі приймаються як мінімум через рік після подачі заявки. З одного боку, така процедура справді пришвидшує розгляд зовнішньоекономічних суперечок і дає можливість компаніям звільнитися від громіздкої та затягнутої в часі процедури розгляду суперечок. Однак, з іншого, – претендує на заміщення альтернативного механізму вирішення торгових спорів, що використовується у разі виникнення торговельних конфліктів з країнами-членами СОТ. А, зважаючи на те, що 22 серпня 2012 року Росія офіційно стала повноправним 156-м членом СОТ, такий перебіг подій можна приписувати лише бажанню Москви ухилитися від розгляду будь-яких питань справді неупередженим органом СОТ, адже не факт, що новоспечений механізм у рамках СНД буде повністю неупередженим.

Якщо послуговуватися іншим сценарієм розвитку подій, можна припустити, що Росія просто-на-просто намагається не виносити на розсуд широкого світового загалу власні політичні й економічні комбінації (яких, до речі, найбільше проводиться саме з Україною й іншими країнами-учасниками СНД), адже у разі законного розгляду будь-яких спорів у рамках СОТ РФ повсякчас виступатиме «мішенню» міжнародної спільноти. Адже в рамках СОТ, на відміну від СНД, Росія нікому не може диктувати власних правил, тепер вона змушена керуватися вимогами СОТ.

Перед такою дилемою Кремль постав чи не одразу ж після вступу до організації. Користуючись членством РФ в СОТ, Європейський Союз вирішив перевірити російський «Газпром» на відповідність антимонопольним вимогам ЄС. У разі виявлення порушень під час встановлення ціни на російський газ для країн-членів ЄС, на російську компанію чекають чималі грошові штрафи, проте, перш за все, буде завдано удару по діловому іміджу компанії, що може спричинити падіння її акцій на ринку і неприхильність Європи.

І саме тут Україна могла б вдало використати власне положення, адже під час зустрічі президентів так зване «газове питання» було вкотре відсунуте на другий план, а Україні ще раз заявлено, що підстав для перегляду газових домовленостей, схвалених між країнами 2009 року, немає. У разі ж перегляду цін на російський газ для європейців, Україна могла б отримати знижку ще, як мінімум, у 100 дол. США за тисячу кубометрів. Тим більше, що цієї зими в нашій державі готуються значно скоротити споживання газу теплоелектроцентралями

(ТЕЦ) шляхом їх часткового переведення на вугілля та збільшити в найблищі роки видобуток газу з вітчизняних родовищ.

Проте для реалізації цих планів бракує належної політичної волі. Наразі ж, чим більший тиск з боку Росії, тим більше Київ схиляється до приєднання до багатосторонніх інтеграційних об'єднань – Митного союзу (МС), Єдиного економічного простору (ЄЕП) і майбутнього Євразійського союзу. Адже з точки зору РФ єдиною можливістю надання знижки на російський газ для України є її входування до згаданих структур, а, фактично, – втрата частки суверенітету.

Тож, по суті, міжнародна ізоляція, в якій режим В. Януковича опинився внаслідок своєї антидемократичної внутрішньої політики, робить Україну беззахисною перед зовнішнім тиском. Та замість того, щоб робити висновки та шукати шляхи її подолання, вітчизняне керівництво своїми діями й заявами тільки підтверджує відмову від європейського та переорієнтацію на азійський шлях інтеграції, вочевидь, продовжуючи наївно сподіватися на успіх подібного «шантажу» євросинодників.

ВИКОНАВЧА ВЛАДА

01.09.2012. Міністр закордонних справ України впевнений у «розвитку діалогу» з Європейським Союзом у цьому році

Незважаючи на заяви європейських політиків про відхід України від європейського вектора і на останню «перепалку» вітчизняного МЗС з послом Євросоюзу Тейшейрою, за запевненнями глави зовнішньополітичного відомства Костянтина Грищенка, євроінтеграція є «магістральним напрямом розвитку держави».

Глава Міністерства закордонних справ (МЗС) України Костянтин Грищенко заявляє, що євроінтеграція залишається пріоритетом України.

"Європейська інтеграція є пріоритетом, магістральним напрямом розвитку держави", — сказав Грищенко, виступаючи перед слухачами Дипломатичної академії України в Києві в суботу, 1 вересня.

Він підкреслив, що Україна потребує фахівців з питань політики європейського об'єднання і механізмів інтеграції. Крім того, Грищенко зазначив, що починається не тільки новий навчальний рік, але й новий дипломатичний сезон.

"І для нас, і для вас цей новий дипломатичний сезон буде особливим. Буде головування України в ОБСЄ, буде розвиток діалогу з Європейським Союзом, будуть вибори у Верховну Раду. Буде продовження реформ в Україні, в яких вітчизняна дипломатія задіяна як провідник національної економіки на світових ринках", — розповів міністр.

Залишаючи будівлю вузу, міністр закордонних справ відмовився відповідати на запитання журналістів, а також коментувати заяву директора департаменту інформаційної політики МЗС Олега Волошина.

«На те він і спікер МЗС, щоб робити заяви. Я ж не можу коментувати заяви речника МЗС», — сказав Грищенко, кидаючи на ходу відповідь на запитання журналістів, як би він прокоментував різку реакцію Волошина на заяви Жозе Мануеля Пінту Тейшейри, який завершив у ці дні свою дипмісію в Україні.

Нагадаємо, раніше Волошин різко відреагував на інтерв'ю Ж.Тейшейри українським ЗМІ, зазначивши, що дипломат вже не в тому статусі, щоб критикувати українську владу.

Нагадаємо, 30 березня 2012 глави делегацій на переговорах України і Європейського союзу парафували Угоду про асоціацію, включаючи поглиблену і всеосяжну зону вільної торгівлі. 19 липня представниками України і Європейської комісії в Брюсселі було парафовано текст угоди про зону вільної торгівлі між Україною та ЄС, що є невід'ємною частиною угоди про асоціацію.

Однак у Європі сумніваються в готовності України до угоди. Зокрема, міністр закордонних справ Швеції Карл Більдт за підсумками зустрічі з послом Швеції в Україні 12 червня в Стокгольмі написав у своєму блозі, що євроінтеграція України зупинена, і подальший розвиток подій залежить від керівництва країни та ключ до розв'язання цієї ситуації в руках української влади.

Однак українська влада вважає, що країна семимильними кроками рухається в Європу. Зокрема, за словами прем'єр-міністра Миколи Азарова, «темпи просування України по шляху євроінтеграції не сповільнилися, а — навпаки — прискорилися».

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

30.08.2012. Петро Порошенко підпише Міжурядову українсько-китайську угоду

Уряд ухвалив рішення про підписання Угоди (у формі обміну листами) між Кабінетом Міністрів України та Урядом Китайської Народної Республіки про надання Міністерству надзвичайних ситуацій України мобільних радіологічних лабораторій, комп'ютерного та медичного обладнання. Відповідне розпорядження, підготовлене Мінекономрозвитку, прийнято 29 серпня 2012 року на засіданні Кабінету Міністрів України.

Уряд також уповноважив Міністра економічного розвитку і торгівлі України Петра Порошенка підписати дану Угоду від імені Уряду України.

Метою укладання зазначеної Угоди є створення правових засад для реалізації проекту безоплатної допомоги з боку Уряду Китаю щодо надання МНС мобільних радіологічних лабораторій, комп'ютерного та медичного обладнання.

Реалізація проекту сприятиме підвищенню рівня безпеки населення, яке проживає на територіях, які найбільше постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (Волинська, Житомирська, Київська, Рівненська, Чернігівська області), зокрема дозволить здійснювати контроль сільськогосподарської сировини та продуктів харчування на вміст шкідливих речовин та забезпечить належний рівень медичного захисту населення, яке постраждало внаслідок Чорнобильської катастрофи.

ПРЕС-СЛУЖБА МІНІСТЕРСТВА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ

ОПОЗИЦІЯ

28.08.2012. Європейський суд почав розгляд скарги Тимошенко

Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ) у Страсбурзі у вівторок розпочав розгляд скарги ув'язненої экс-прем'єра Юлії Тимошенко проти України в "газовій справі".

Публічні слухання розпочалися близько 15:30 за київським часом, а безпосереднє рішення суд ухвалить "на подальшому етапі", як сказано в прес-релізі ЄСПЛ.

У своїй скарзі экс-прем'єр стверджує, що її затримання було політично мотивованим, та пише про неадекватні умови утримання під вартою без надання належної медичної допомоги. У документі також йдеться про те, що за пані Тимошенко під час її перебування в харківській клініці велось цілодобове спостереження.

15 березня ЄСПЛ вимагав від уряду України забезпечити адекватне медичне лікування пані Тимошенко. У травні її перевели до Центральної клінічної лікарні №5 в Харкові, де її лікують за рекомендаціями німецьких лікарів з клініки "Шаріте".

У жовтні минулого року Печерський районний суд Києва засудив Юлію Тимошенко до семи років ув'язнення за перевищення повноважень під час підписання газових контрактів з Росією в 2009 році. В уряді вважають, що ці угоди були вкрай невигідні для України.

У середу Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ має оголосити рішення щодо касації захисту экс-прем'єра в цій справі.

Тим часом пані Тимошенко інкримінують також фінансові зловживання, що стосуються діяльності корпорації "Єдині енергетичні системи України", яку вона очолювала в 1990-х роках.

Захисник экс-прем'єра Сергій Власенко вважає, що Європейський суд у повному обсязі задовольнить скаргу його підзахисної.

"Я переконаний в тому, що Європейський суд визнає політичне підґрунтя переслідування Юлії Тимошенко, що для нас є найбільш важливим у цій ситуації. Також Європейський суд розгляне всі інші вимоги, які вказані у нас в заяві", - цитує пана Власенка КлацнутиІнтерфакс-Україна.

За його словами, президент Віктор Янукович в день оголошення ухвали суду повинен "дати вказівку підконтрольним йому судам відпустити Тимошенко".

Пан Власенко додав, що ЄСПЛ розгляне порушення по тих статтях Європейської конвенції з прав людини, в яких йдеться про жорстоке поводження, незаконне затримання та утримання під вартою, політичне переслідування і втручання в приватне життя.

"Стаття 6 - право на справедливий суд - знаходиться в скарзі, але ми поки що не отримали по ній питань від Європейського суду з прав людини", - сказав захисник.

ВВС Україна

04.09.2012. Доповідач ПАРЕ: «Україна скочується в канаву»

У вівторок, 4 вересня, моніторинговий комітет ПАРЕ збереться у Страсбурзі на обговорення політичної ситуації в Україні та шляхів взаємодії з українською владою. Докладніше - в інтерв'ю DW з доповідачкою ПАРЕ.

Із наближенням парламентських виборів в Україні міжнародні організації, у тому числі і Парламентська асамблея Ради Європи, дедалі пильніше відстежують розвиток українських політичних подій. Настрої у Страсбурзі далекі від "рожевих", втім у розмові з Deutsche Welle співдоповідачка організації щодо України, шведка Маріетта де Пурбе-Ландін визнала, що й інструментів впливу на владу в Києві вони мають обмаль. Як же бути, коли одна сторона "вже не може", а друга "вже не хоче"?

DW: Пані де Пурбе-Ландін, про що ви доповідатимете на засіданні комітету у вівторок?

де Пурбе-Ландін: Ми поділимося з комітетом нашою точкою зору на події наступних кількох тижнів. Зараз досить важко передбачити дії українського президента, тому ми можемо лише спекулювати. Ми представимо наш погляд на останні події та прогноз на майбутнє. Якщо ж ми отримаємо з України сигнал про те, що туди варто їхати з візитом, то, можливо, поїдемо. В іншому разі, якщо сигнал про те, що президент Янукович справді шукає політичного виходу із ситуації не надійде - поїздки не буде.

Востаннє Ви відвідували Україну у травні, після ухвалення на початку року дуже критичної резолюції. Навряд чи побачене й почуте згодом в Україні задовольнило вас. І все ж до жодних конкретних кроків з боку ПАРЕ не дійшло. Чому?

У цій поїздки з третьої спроби нам вдалося відвідати Юлію Тимошенко, а відтак мали можливість зустрітися з президентом. Кілька тижнів тому було звільнено з під варті колишнього в. о. міністра оборони Іващенка. Кримінальний кодекс було ухвалено в парламенті, але ми чекаємо на його впровадження. Тож якісь зрушення є. Хоч їх і замало. А недавнє рішення Вищого спецсуду, який залишив вирок Тимошенко без змін, взагалі відкинуло Україну назад. Загалом за 17 років членства у Раді Європи Україна мала зробити набагато більше. Чому ПАРЕ не вдалося досі до конкретних кроків? Відверто кажучи у нас немає "зубів". Ми можемо пригрозити їм тимчасовою втратою голосу. Це, можливо, найсильніший інструмент впливу, який ми маємо. Ми, звичайно, можемо виключити Україну. Але, якщо, чесно - це далеко від реальності. Всі розуміють, що для українського народу членство країни у Раді Європи є добрим, бо інакше українці не мали б доступу до Європейського суду з прав людини. До того ж Росія й надалі є членом Ради Європи, навіть після війни з Грузією.

А як щодо санкцій?

Давайте почекаємо результатів нашої можливої поїздки. Якщо президент справді шукає політичного виходу... Треба подивитися і на перебіг виборів.

DW: Наскільки ваша позиція знаходить розуміння у колег в тому числі з інших європейських інститутів?

Погляньте, угода про вільну торгівлю досі не почала діяти. Відверто кажучи, думаю ще довго і не діятиме, бо ж і ЄС зважає на ситуацію з правами людини й на загальний стан справ в країні. У травні ми сказали президентові Януковичу: "Послухайте, пане Президенте, у вас ув'язнені члени колишнього уряду. Вони сидять за ґратами з політичних мотивів і це затьмарює будь-які Ваші дії. Будь-які. Навіть добрі. Ви маєте знайти вихід з глухого кута, куди себе завели". І хоча ми не координуємо наші дії з Єврокомісією повсякчас, наші позиції схожі в тому, що в Україні мають поважати права людини й має діяти демократія. Зараз все це під великим знаком питання.

Гадаєте вас було почуто?

Президент України ще має кілька днів для того, щоби здивувати світ, звільнити ув'язнених опозиційних лідерів й дозволити їм взяти участь у виборах. Але кредит часу вичерпується. Звичайно, це затьмарить вибори. І про це ми обов'язково писатимемо у нашому звіті.

Чи тоді є підстави говорити про те, що легітимність цих виборів у Європі вже ставлять під сумнів?

Я не можу говорити від імені ЄС, але всі справді дуже хочуть побачити, як ці вибори проходять, й ми за ними стежитимемо дуже й дуже пильно. Ми зараз працюємо над укладанням великого звіту щодо України. Тому якщо на момент його виходу ситуація буде надзвичайно поганою, впевнена, що Рада Європи обов'язково відреагує. Але повертаючись до питання санкцій: для цього необхідна підтримка двох третин делегатів асамблеї. Треба про це пам'ятати. Бо у разі провалу на голосуванні наступного разу до цього питання можна повертатися лише за рік. Саме тому, не маючи впевненості у результаті, ставити це питання дуже ризиковано. Я би не стала так ризикувати, бо у разі програшу який сигнал це надішле владі України? Що, мовляв, вони не підтримали санкції у Раді Європи, тож у нас все гаразд. А так можна отримати цілком зворотній ефект.

DW: Ви вже досить тривалий час здійснюєте моніторинг ситуації в Україні. Що найбільше заслужило вашої критики за весь цей період?

де Пурбе-Ландін: Багато слів і мало дій. Це найбільша проблема України. Вони обіцяють їй не виконують зобов'язань, взятих на себе при вступі. Справи йдуть у неправильному напрямку. Я б навіть сказала, що Україна скочується у канаву, роблячи крок вперед й два назад. Ми можемо допомогти, але ж для цього треба до нас прислухатися. Але якщо говорити відверто, не лише цей уряд не виконує зобов'язання, але й інші, що урядували в останні 17 років.

DW.DE

УКРАЇНА ТА ІНШІ МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

МВФ

29.08.2012. Візит МВФ: місія є, кредитів не буде?

Під час візиту чергової місії Міжнародного валютного фонду, яка працюватиме у Києві, до 5 вересня, традиційне для таких візитів питання - терміни та сума надання позики - вже не обговорюватиметься.

Серед питань, які обговорюватимуть, - проект бюджету, що його український уряд готує до наступного року, реформування енергетичного сектору та програми соціальної допомоги.

Усі три питання є тісно пов'язаними. Із проекту бюджету на 2013 рік стане зрозуміло, яким має бути дефіцит Нафтогазу, який покривається за рахунок бюджетних коштів. Цей дефіцит може бути меншим, якщо український уряд дослухається до рекомендацій МВФ і підвищить тарифи на газ для населення та комунального сектору. Небажання уряду робити це у поточному році, коли в Україні мають відбутися парламентські вибори, стало головною причиною невідновлення кредитування України з боку МВФ.

В уряді пояснюють, що підвищення тарифів нині призведе лише до зростання заборгованості за комунальними платежами і що відмова їх підвищувати жодним чином не пов'язана із виборами. Утім, від категоричної відмови підвищувати тарифи українські урядовці останнім часом перейшли до заяв про те, що це стане можливим тоді, коли розроблять ефективну систему соціальної допомоги тим громадянам, доходи яких є недостатніми для оплати повністю ринкових тарифів. Відтак, питання про реформу соціальної допомоги також цілком вкладається у контекст переговорів.

Утім, щодо нинішньої місії МВФ є і низка питань без відповідей. Так, у представництві фонду навіть не повідомляють, хто очолює чергову делегацію.

Складність моменту

Перш за все, неясно, що вивчатимуть експерти МВФ, адже, як заявив 29 серпня міністр економічного розвитку України Петро Порошенко, "остаточний проект бюджету до нас не надійшов, і в уряді його не існує". Він також припустив, що обговорення проекту відбудеться на останньому засіданні уряду перед 15 вересня - це день, коли, згідно із Бюджетним кодексом, уряд має подавати на розгляд парламенту проект головного фінансового закону країни.

Прем'єр-міністр Микола Азаров заявляв, що уряд зробить подання із повним дотримання законних термінів, але не зміг навіть назвати головні макроекономічні показники, на яких базуватиметься цей бюджет.

Ще у травні Верховна Рада схвалила бюджетну резолюцію, у якій передбачається, що у 2013 році ВВП України має зрости на 4,5%. Проте навіть дані офіційної статистики, оприлюднені впродовж літа, засвідчують, що українська економіка дотроху уповільнюється, переважно, за рахунок різкого скорочення попиту на український експорт, доходи від якого формують до половини ВВП держави.

Утім, визнаючи складність моменту, прем'єр запевняє, що в Україні не буде повторення кризи 2008-2009 років:

"2008-2009 роки у нас не повторяться, хоча умови, щоб вони повторилися, у нас є, тому що ситуація у європейській та світовій економіках дуже складна, і попит на нашу продукцію знижується, тобто, ситуація непроста", - заявив Микола Азаров напередодні приїзду до Києва експертів МВФ.

Скорочення експорту та уповільнення темпів росту ВВП накладаються на необхідність вчасно розплачуватися із попередніми боргами та закуповувати дорогий російський газ. Все це, на думку аналітиків, не може не означати, що запаси міцності і української економіки в цілому, і української валюти зокрема швидко вичерпуються. І, хоч як би не запевняли урядовці у тому, що після виборів не буде ані зростання цін, ані падіння гривні, уникнути цього вже навряд чи вдасться, а відтак, відновлення кредитування з боку МВФ є дуже важливим і актуальним.

Непрямими свідченнями того, що експерти мають рацію, став і підвищений інтерес населення України до покупки валюти, навіть попри запроваджену урядом "паспортизацію цього процесу", а також те, що і сам уряд постійно виходить на вільні ринки запозичення, продаючи українські євробонди - то на 2 мільярди доларів під 9,25%, то ще мільярд під 7,95%.

Попередник Віктора Януковича на посаді президента і экс-голова Нацбанку Віктор Ющенко заявив, що Україна перебуває у переддефолтному стані, і що він напряду пов'язаний із відсутністю зовнішнього фінансування.

"У нас сьогодні перша проблема - фінансова ізоляція. В Україні не працює жодна міжнародна фінансова програма, а це - "жовта картка". Дефіцит бюджету в Україні покривається найдорожчими запозиченнями в Європі, у нас непомірний дефіцит платіжного балансу і дуже туманні уявлення про те, як ми збираємося його покривати", - заявив пан Ющенко, додавши, що "запасів міцності залишилося не так багато".

Такої ж думки дотримується і більшість експертів, опитаних бізнесовою агенцією Reuters. Експерти вважають, що "корегування курсу" гривні, курс якої від кризи 2008-2009 залишається абсолютно стабільним, вже давно назріло, і питання полягає у тому, якою буде девальвація - різкою, як наприкінці 2008, чи більш плавною. Reuters також нагадує, що від початку року НБУ вже витратив на валютні інтервенції для підтримки курсу гривні 2,5 мільярдів доларів, тоді як витрати за весь попередній рік становили 3,7 мільярдів.

У липні 2010 року український уряд та МВФ домовилися про програму кредитування на загальну суму у понад 15 мільярдів доларів. Проте Києву вдалося отримати лише 3,4 мільярдів доларів, а останній транш позики МВФ надійшов у грудні 2010 року. Тим часом лише у цьому році Україна має повернути МВФ 3,5 мільярдів доларів за раніше отримані кредити.

BBC Україна

29.08.2012. В Україну прибула місія МВФ

Предметом перемовин між МВФ та українським урядом стануть питання бюджетного планування на 2013 рік, а також реформи енергетичного сектору та програми соціальної допомоги.

Група експертів Міжнародного валютного фонду прибула в Україну для зустрічей із владою. Про це повідомили в київському офісі МВФ.

«Місія МВФ пробуде в Києві з 29 серпня по 5 вересня з метою обговорення технічних питань, що стосуються бюджету на 2013 рік, реформи енергетичного сектору та програм соціальної допомоги», — йдеться в заяві представника Міжнародного валютного фонду.

У травні цього року Україну вже відвідувала місія Міжнародного валютного фонду під керівництвом Кріса Джарвіса, яка вела в Києві переговори з представниками Кабміну і НБУ.

За підсумками роботи місія заявила, що МВФ повернеться до питання відновлення кредитування України в рамках програми співпраці, коли побачить готовність українського уряду виконати рекомендації фонду, зокрема, які стосуються підвищення цін на газ для населення.

Нагадаємо, МВФ у 2010 році схвалив програму stand-by, в рамках якої обіцяв до кінця 2012 року надати Україні кредит на загальну суму 15,5 млрд дол. Фонд виділив перші два транші на суму 3,4 млрд дол, але у 2011 році припинив фінансування через те, що Україна відмовилася збільшити тарифи для населення на узгоджені з кредитором 30% і для комунального сектору майже на 60%.

У 2011-2012 роках візити місій МВФ в Україну закінчувалися провалом переговорів.

Востаннє місія МВФ перебувала в Україні 21-28 травня. Глава місії МВФ Крістофер Джарвіс після завершення візиту до Києва заявив, що фонд готовий повернутися до обговорення питання фінансування України, однак лише після того, коли побачить намір влади країни продовжити реформи. Серед умов відновлення фінансування глава місії назвав підвищення цін на газ для населення, збільшення гнучкості курсу, забезпечення запланованого рівня дефіциту бюджету і вирішення низки завдань у банківському секторі.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

29.08.2012 Експерт: альтернативи кредитам МВФ Україна не має

До України прибула група експертів Міжнародного валютного фонду. Серед цілей місії - обговорення виконання меморандуму про співпрацю. Поки що співпраця між Києвом і МВФ пробуксовує. Чому?

Україні навряд чи вдасться обійтися без зовнішньої фінансової допомоги, однак Києву досі не вдалося відновити кредитування з боку Міжнародного валютного фонду. Причина криється в невиконанні українською стороною ухваленого раніше меморандуму про співпрацю, наголошують аналітики. На це звертає увагу й голова Комітету економістів України Андрій Новак.

Серед умов, які висуваються Україні, - підвищення тарифів на газ для населення, реструктуризація компанії «Нафтогаз України» та зменшення дефіциту державного бюджету.

Очікується, що саме ці питання порушуватимуться під час зустрічей експертів місії МВФ з представниками українського уряду. Переговори відбуваються в Києві. Місія триватиме до 5 вересня. В МВФ уже неодноразово заявляли, що повернуться до питання кредитування України, коли побачать готовність уряду виконати рекомендації фонду. Перший транш кредиту обсягом в 1,89 мільярда доларів у рамках програми stand-by Україна отримала ще влітку 2010-го року. Через кілька місяців надійшли наступні півтора мільярда. На цьому, однак, була поставлена тимчасова крапка.

За відсутності подальших грошей від МВФ уряд Азарова вдався до випуску облігацій внутрішньої та зовнішньої державної позики. «Місяць тому кабмін розмістив єврооблігацій на два мільярди доларів, а в останні дні ухвалив розміщення таких облігацій ще на мільярд доларів», - сказав Новак. На його думку, такий спосіб запозичення коштів є значно дорожчим не лише за допомогою МВФ, а й за кредити інших держав. Українські єврооблігації розміщуються на умовах доходності у вісім відсотків. «Для прикладу, такі суперкризові держави, як Італія або Іспанія, отримують фінансову допомогу на умовах від шести з половиною до семи відсотків», - пояснив економіст.

Ще одним джерелом запозичення капіталу для Києва за останні роки стало кредитування з боку державних російських і китайських банків. Запозичення грошей у такий спосіб, однак, має свої нюанси, про які варто пам'ятати. Експерт Національного інституту стратегічних досліджень Олександр Шаров звернув увагу на те, що такі кредити не лише значно дорожчі, а й зазвичай супроводжуються політичними вимогами. Виступаючи під час однієї з конференцій у Києві, він застеріг, що виконання таких політичних вимог «ставить під загрозу економічну безпеку й суверенітет і відкриває можливості для маніпуляцій на найвищому політичному рівні».

Шаров нагадав, що на відміну від інших позичальників, МВФ висуває лише економічні вимоги, і це робить його «безальтернативним варіантом» для України. Таку думку підтримав і виконавчий директор Міжнародного Фонду Блейзера Олег Устенко. Він нагадав, що зовнішній борг України вже сягнув 120 мільярдів доларів і його необхідно постійно рефінансувати. Відмова від коштів МВФ за такої ситуації спричинить «колосальний девальваційний тиск на гривню» та вивимання золотовалютних резервів Нацбанку.

Прем'єр-міністр Микола Азаров ще в середині липня в одному із своїх інтерв'ю висловив сподівання на продовження співпраці з Міжнародним валютним фондом. Однак як швидко ця співпраця відновиться, наголошують оглядачі, залежить власне від української сторони, яка має виконати умови МВФ і нарешті провести обіцяні реформи.

DW.DE

МИТНИЙ СОЮЗ

27.08.2012. Україна і економічний союз Росії, Білорусі та Казахстану домовилися співпрацювати з питань торгівлі

Міністри торгівлі Єдиного економічного простору Росії, Білорусі та Казахстану домовилися частіше зустрічатися для того, аби поліпшити співпрацю і оперативніше вирішувати суперечливі питання, що виникають у торгівлі.

Міністр з торгівлі Євразійської економічної комісії (ЄЕК) Андрій Слепнев і міністр економічного розвитку і торгівлі України Петро Порошенко парафували текст меморандуму про співпрацю з питань торгівлі між ЄЕК та урядом України, повідомила прес-служба комісії.

У рамках меморандуму створюється координаційна група «Діалогу з торгових питань» під керівництвом міністрів, відповідальних за торгівлю.

«Ми раді, що вперше подібний регулярний і системний діалог ЄЕК встановлює саме з Україною, ключовим торговельним та економічним партнером країн Митного союзу», - пояснив Слепнев.

«Ми впевнені, що регулярні зустрічі міністрів з торгівлі будуть сприяти розвитку співробітництва, а також допоможуть зняти існуючі торгові бар'єри і запобігти появі нових у майбутньому», - додав він.

У рамках діалогу сторони мають намір здійснювати співробітництво для підвищення прозорості та передбачуваності існуючих адміністративних і регулятивних систем, а також максимально оперативного та компетентного взаємоприйняттого вирішення проблемних питань. Також сторони мають намір співпрацювати у сферах обміну статистичними даними про динаміку торговельних та інвестиційних потоків між країнами Митного союзу (МС) і Україною, обміну інформацією про заходи, які впливають на торгівлю.

Крім того, в рамках діалогу сторони передбачають розробляти рекомендації щодо взаємодії ділових кіл, об'єднань і асоціацій бізнесу.

Нагадаємо, що ЄЕК є наднаціональним органом Єдиного економічного простору (ЄЕП), до якого входять Росія, Білорусь і Казахстан.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

28.08.2012 Україна посилює співпрацю з Митним союзом попри прагнення до Європейського

Український уряд та Євразійська економічна комісія, яка є постійним регуляторним органом Митного союзу Росії, Білорусі та Казахстану, парафували Меморандум про співпрацю з питань торгівлі. Остаточне підписання Меморандуму у вересні має стати ще одним кроком, що їх Україна робить у бік до інтеграційних процесів на пост-радянському просторі.

Меморандум парафували український міністр економічного розвитку Петро Порошенко та член колегії Євразійської економічної комісії Андрій Слєпньов.

Пан Порошенко вважає, що підписання цього меморандуму, а також приєднання України до зони вільної торгівлі СНД має лібералізувати торгівлю із Росією і полегшити українським виробникам доступ на російський ринок, а також ринки країн Митного союзу Росії, Білорусі та Казахстану: "У найкоротші терміни ми напрацюємо план заходів, який дасть змогу лібералізувати доступ на ринки як України, так і країн Митного союзу", - заявив український міністр економічного розвитку.

Меморандум поки що не містить жодних конкретних інтеграційних кроків, але фіксує наміри сторін "детальніше і погоджено опрацьовувати всі питання взаємної торгівлі України із країнами Митного союзу та ЄЕП".

За задумом ініціаторів створення цих структур, Митний союз згодом має перерости у Єдиний економічний простір, а потім - у Євразійський союз. Євразійська економічна комісія, судячи із назви, є структурою "на виріст", і її завдання - замінити комісію Митного союзу.

Як каже урядовий уповноважений з питань співробітництва з Росією та країнами СНД Валерій Мунтіян, за нинішніх умов, коли світ входить у другу хвилю економічної кризи, Україні буде зовсім не зайве розширити свою присутність на ринках, де її продукцію вже знають: "Сьогодні у світі п'ятий рік поспіль триває фінансово-економічна криза. До першої хвилі Україна не була готова. В результаті ми втратили понад 15% ВВП. Зараз іде друга хвиля кризи. І от саме для того, аби до неї підготуватися, щоб вона не захопила нас зненацька, ми і підписали цей меморандум із країнами Митного союзу для того, щоб подати сигнали урядам, бізнесу, і вжити заходів, щоб мінімізувати вплив цієї другої хвилі кризи", - каже Валерій Мунтіян.

Ці "сигнали" у вигляді підписання меморандумів про співпрацю, а також приєднання України до зони вільної торгівлі СНД має, на думку урядовця, спростити для України і вирішення одного із ключових питань - зниження ціни на російський газ.

Утім, як наголосив представник Євразійської економічної комісії Андрій Слєпньов, скасування експортного мита на російський газ, що означало б його суттєве здешевлення для України, потребує "значно глибшої інтеграції, ніж у зоні вільної торгівлі". Нині експорт російського газу не входить до режиму вільної торгівлі СНД, і обкладається експортним митом, яке збільшує вартість газу для імпортерів.

Фактично, про це вже неодноразово заявляв і російський президент Володимир Путін, який твердить, що Україна може розраховувати на меншу ціну на російський газ лише за умови її приєднання до Митного союзу Росії, Білорусі та Казахстану, і зовсім не у форматі 3+1, запропонованому українським президентом Віктором Януковичем.

Парафування Меморандуму про співпрацю у торгівлі із країнами Митного союзу відбулося одразу після несподіваного візиту президента України Віктора Януковича до Сочі 25 серпня, де він зустрівся із російським президентом Володимиром Путіним. Безпосередньо перед цією зустріччю пан Янукович казав, що хоче «трохи поговорити про газ». Проте за підсумками цієї зустрічі стало лише відомо про те, що російська сторона повторила свої пропозиції щодо приєднання України до Митного союзу.

Наприкінці липня на позачерговому засіданні український парламент ратифікував угоду про приєднання України до зони вільної торгівлі СНД. У цьому Україна навіть випередила Казахстан, який традиційно підтримує усі інтеграційні ініціативи Росії.

Утім, як неодноразово заявляли представники Європейського Союзу, якщо угода про вільну торгівлю з СНД не є перешкодою для вільної торгівлі із ЄС, то приєднання України до Митного союзу Росії, Білорусі та Казахстану унеможливить її одночасне приєднання до ЗВТ з європейськими країнами.

Київ вже парафував угоду про асоціацію та зону вільної торгівлі із ЄС. У Брюсселі кажуть, що її остаточне підписання залежить від Києва, і, передусім, від його здатності вирішити проблему «політично вмотивованих судових справ» проти лідерів опозиції. Натомість у Києві, як заявив прем'єр-міністр України Микола Азаров, вважають, що «тепер справа за Європейським Союзом».

У своїй промові з нагоди 21-ї річниці незалежності України, президент Віктор Янукович заявив, що хоча європейський вектор залишається стратегічним для держави, Києву не потрібна євроінтеграція за будь-яку ціну, і що найбільший ринок для українських товарів знаходиться у СНД.

Українська преса вже порівняла частоту зустрічей президента Януковича із його російським колегою та кількість заяв щодо участі України у інтеграційних процесах на Сході із часами другого президентського терміну Леоніда Кучми, який опинився у міжнародній ізоляції через підозри у причетності до зникнення і смерті журналіста Георгія Гонгадзе.

BBC Україна

СНД

31.08.2012. За що гроші платимо?

Членські внески в бюджети міжнародних організацій — річ звична у світовій практиці. На ці цілі кожна країна спеціально щорічно виділяє багатомільйонні суми. Втім, нерідко держави нехтують своїми фінансовими зобов'язаннями, перетворюючись на затягних боржників-неплатників. А буває й так, що країна, не будучи членом «клубу», внески, проте, сплачує. Такого не може бути? Нонсенс? Тим часом саме така ситуація з участю Верховної Ради України в Міжпарламентській асамблеї держав — учасників СНД (МПА СНД).

Хоча українська делегація й бере активну участь у всіх засіданнях цієї організації, де-юре Україна не є її членом. На чому акцентували увагу у своїх коментарях [DT.UA](#) перший заступник голови комітету в закордонних справах Верховної Ради Тарас Чорновіл і голова парламентської делегації в МПА СНД Іван Вернидубов. Проте внески Верховна Рада сплачує справно. Як повідомив нашому виданню член української делегації в Міжпарламентській асамблеї країн — учасників СНД народний депутат Володимир Марущенко, торік за свою участь у МПА СНД Верховна Рада заплатила 9 млн. 426,8 тис. рос. руб. Цього року планується внести 10 млн. 138,1 тис. рос. руб. Це приблизно 4 млн. грн. І третину суми вже навіть перераховано.

Ситуація виглядає тим більш абсурдною, оскільки ще в січні 2001-го, розглядаючи звернення 54 народних депутатів, Конституційний суд України дійшов висновку: ухвалена в березні 1999 року постанова Верховної Ради про приєднання до Угоди про МПА СНД від 27 березня 1992 року є політичним актом і не спричиняє жодних юридичних наслідків. Отже, не може розглядатися як правовий акт.

Річ у тому, що угода припинила свою дію 16 січня 1996 року — після того, як набрала чинності Конвенція про МПА СНД від 25 травня 1995 року. А наша країна не є учасником останньої. Іншими словами, Угода про МПА СНД уже не є міжнародним договором, а отже, з погляду міжнародного права, не накладає на Українську державу жодних зобов'язань.

У своєму рішенні КС виходив з того, що статус МПА як органу міжпарламентського співробітництва вичерпав себе 1996 року, коли набрала чинності конвенція: для держав, які ратифікували цей документ, Міжпарламентська асамблея перетворилася на міждержавний орган СНД, що діє за нормами міжнародного права. До того ж, як впливає з Конвенції, членами МПА можуть бути тільки країни, які її ратифікували. Київ же не підписував цього документа, бо він передбачає фактично створення наднаціонального органу в рамках Співдружності, рішення якого були б обов'язковими для всіх учасників Міжпарламентської асамблеї.

«Оскільки Україна не є стороною цієї Конвенції і, відповідно, не є членом МПА, вона не повинна вносити кошти в його бюджет. Наша країна бере участь у МПА СНД як спостерігач, а цей статус не вимагає сплати членських внесків», — стверджує відомий фахівець у галузі міжнародного права професор Києво-Могилянської академії Володимир Василенко.

Конвенція передбачає, що за згодою або на запрошення Ради Асамблеї на відкритих засіданнях МПА та її органів можуть бути присутніми як спостерігачі представники парламентів країн, які не є учасниками конвенції. Але на сайті організації в переліку парламентів держав — учасників МПА СНД значиться й Ук-раїна, а її представники беруть участь у роботі структур асамблеї. А як спостерігач в організації значиться тільки парламент Афганістану.

У результаті, як і у випадку з СНД, для багатьох людей, яким байдуже до нюансів міжнародного права й відтінків української зовнішньої політики, все виглядає так, ніби Україна є повноправним членом Міжпарламентської асамблеї.

«МПА займається розробкою якихось типових угод, законів. Але Україна обрала європейський вектор розвитку, і нам треба вдосконалювати своє законодавство, наближаючи його до правової системи ЄС, а не до правової системи, яка формується в рамках Митного союзу чи Євразійського союзу. Ця політика суперечить курсу України на євроінтеграцію. МЗС повинне абсолютно чітко наголошувати на тому, що наша країна не є членом СНД загалом і МПА СНД зокрема, а бере участь у них як спостерігач. Але часто говориться тільки про те, що Україна взяла участь у якомусь заході. Така подача цілком улаштовує Росію, оскільки створює в суспільстві думку, буцімто Україна — частина євразійського простору, куди входить і СНД», — переконаний Володимир Василенко.

Чому ж тоді Україна не тільки бере участь у заходах Міжпарламентської асамблеї, а й сплачує внески в її бюджет? На якій підставі? І хто визначає розмір платежу? Іван Вернидубов не бачить жодних проблем у тому, що наша країна сплачує внески, не будучи де-юре членом організації. За його словами, «суму внесків визначає Рада МПА СНД. Ми платимо, бо беремо участь у роботі цієї організації. Не платитимемо — не братимемо участі, не користуватимемося плодами її роботи. Основне завдання МПА СНД — гармонізація законодавства, наближення до світового, європейського законодавства. І зусиллями країн-учасників створюються дуже хороші модельні законопроекти».

Якщо врахувати, що з різних причин в українському парламенті мало звертають увагу на ці законодавчі розробки МПА, то, зауважмо, Україна платить завищену ціну за вироблення «модельних законопроектів». Тим більше в умовах, коли бюджет країни традиційно зазнає проблем із наповнюваністю. Нині, наприклад, члени Кабміну міркують над тим, як знайти кошти на проведення 28 вересня в Криму засідання ради глав урядів СНД.

Тож чи не розумніше заощадити ці гроші й використати їх, скажімо, на соціальні програми, ніж вносити їх у бюджет організації, членом якої Україна не є й уся діяльність якої зводиться до вироблення рекомендацій щодо зближення законодавства держав-учасників? Чи в зовнішньополітичних іграх українського керівництва немає місця таким сумнівам? Адже причина, через яку Україна проводить таку суперечливу політику стосовно МПА СНД, лежить у площині обраної Києвом моделі поведінки щодо Співдружності та Росії.

Страх викликати роздратування Москви, побоювання зайвий раз навартисся на обвинування в антиросійській політиці й водночас небажання входити в наддержавні структури, створювані під патронатом Кремля, на два десятиліття визначили політику нашої країни стосовно СНД. У результаті Київ має досить специфічний статус у Співдружності: Україна позиціонує себе не як держава — член СНД, а як країна-засновник, країна — учасник цього об'єднання. І при цьому сплачує внески в бюджет виконкому СНД.

От і член парламентської фракції Партії регіонів, професійний дипломат Леонід Кожара, коментуючи DT.UA статус України в Міжпарламентській асамблеї, проводить паралелі з участю нашої країни в роботі Співдружності незалежних держав: «Тут використовується аналогія права. Так, з мовчазної згоди всіх країн — членів Співдружності Україна є учасником СНД, не будучи країною — членом цієї організації: ратифікувавши угоду про її створення, ми не підписали статут СНД. Те саме сталося й у випадку з МПА СНД. Причому інші члени погодилися з тим, що Україна є учасником Міжпарламентської асамблеї».

При цьому основні принципи, якими керується Київ у своїй політиці стосовно СНД, базуються на трьох основних пунктах. По-перше, Україна виступає проти перетворення Співдружності на наддержавне утворення із власними органами влади та управління. По-друге, наша країна проти надання СНД статусу суб'єкта міжнародного права. І, по-третє, координаційні інститути в рамках Співдружності не можуть мати обов'язкового характеру, їхні рішення мають бути рекомендаційними. Одночасно багаторазово декларується, що наша країна утримується від «гармонізації» в рамках СНД національного законодавства, яке не відповідає курсу України на інтеграцію в європейський політичний, економічний та правовий простір.

Не можна сказати, що нинішній статус Києва у Співдружності влаштовує Москву: російська дипломатія не припиняє докладати зусиль, домагаючись від України приєднання до Статуту СНД. Але для Києва таке рішення може не тільки викликати зростання внутрішньополітичної напруженості — воно несе серйозні зовнішньополітичні виклики: у ЄС і США цей крок сприйняли б як відмову від політики євроінтеграції, як реалізацію курсу на інтеграцію в Євразійський союз. Та й покинути Співдружність наша країна не буде, оскільки це означало б серйозне ускладнення відносин з Росією. Тож, зважаючи на все, Київ і далі збереже свій нинішній статус і в СНД, і в МПА СНД. Тим більше що місії спостерігачів від Міжпарламентської асамблеї держав — учасників Співдружності практично завжди визнають вибори, які проходять у пострадянських країнах, такими, що «відповідають усім загальноприйнятим демократичним нормам і національному виборчому законодавству». І це, на думку нашої нинішньої влади, варте того, щоб Україна і далі сплачувала мільйони гривень у бюджет організації, членом якої вона не є.

Рада Європи

06.09.2012. Рада Європи готує для України два нові проекти співпраці у сфері прав людини та верховенства права

Генеральний Директорат з прав людини та верховенства права Ради Європи повідомив про розробку двох нових проектів співпраці для України. Про це йшлося під час зустрічі заступника Міністра юстиції Дмитра Ворони з представниками Генерального Директорату з прав людини та верховенства права РЄ, яка відбулася 5 вересня 2012 року в Міністерстві юстиції.

Так, представники РЄ поінформували про роботу над новими проектами співпраці, а саме щодо реформування сектору юстиції та створення координаційного механізму для всього сектору правосуддя. Такі проекти пропонуються реалізувати в рамках співпраці України та Ради Європи щодо проведення реформ у країні.

У ході зустрічі сторони обговорили пропозиції до вищезазначених проектів співпраці. Йшлося про необхідність подальшого підвищення кваліфікації працівників системи юстиції й удосконалення матеріально-технічного забезпечення сфери юстиції та правосуддя. Обговорювалися також питання співробітництва у сфері реформування системи правосуддя, кримінального процесу та пенітенціарної системи в Україні.

У контексті розвитку подальшої співпраці представники Генерального Директорату з прав людини та верховенства права РЄ відзначили активну участь України у проектах технічної допомоги Ради Європи, зокрема у Програмі Східного Партнерства.

Урядовий Портал

10.09.2012. Рада Європи стурбована перспективою міжнародної ізоляції України

Відсутність демократичних реформ веде до міжнародної ізоляції України, впевнений генсек Ради Європи Ягланд. Європейські партнери хотіли б зупинити цю тенденцію. Рада Європи готова надати необхідну допомогу Україні, щоб вона не опинилася в міжнародній ізоляції, заявив генеральний секретар Ради Європи Турбйорн Ягланд.

«Міжнародні партнери стурбовані тим, що Україна може опинитися в ізоляції, якщо демократичні реформи не будуть впроваджуватися в життя. Я хотів би зупинити таку тенденцію, сказавши, що план дій (план дій Україна — ЄС) є дуже важливим інструментом підтримки України в цьому аспекті», — заявив Ягланд, виступаючи на конференції «Реалізація плану дій Україна-ЄС на 2011-14 роки» в понеділок, 10 вересня, у Києві.

Нагадаємо, що посол ЄС в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра повідомив про те, що президент України Віктор Янукович останнім часом намагався здійснити візит до Брюсселя, проте такі спроби не увінчалися успіхом. «Відразу ж після приходу до влади він (Янукович) здійснив кілька візитів, його завжди добре приймали в ЄС. Через деякий час він намагався організувати такі візити, однак лідери ЄС бачать, що до їхньої думки і порад не прислухаються. Тому яка мета такого діалогу, якщо ніхто не бере до уваги поради?» — розповів посол.

В українській опозиції вважають, що побоювання Януковича позбутися влади переважають над загрозами міжнародної ізоляції країни. Як заявив один з лідерів Об'єднаної опозиції «Батьківщина», народний депутат Анатолій Гриценко (НУНС), з наближенням президентських виборів страх Януковича лише посилюється, «переважаючи над будь-якими іншими загрозами, у тому числі міжнародної ізоляції України».

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

10.09.2012. Глава Ради Європи: Через справу Тимошенко визнати вибори в Україні буде проблематично

Генсек Ради Європи вважає, що ставити під сумнів укладені під час прем'єрства Юлії Тимошенко газові контракти з Росією краще було б не в суді, а демократичним шляхом. «Було б, звичайно, краще... віддати Тимошенко на суд виборця», — підкреслив він.

Генеральний секретар Ради Європи Турбйорн Ягланд визнає, що знаходження одного з лідерів української опозиції в тюрмі є проблемою у контексті визнання Європою результатів парламентських виборів в Україні.

Відповідаючи на запитання журналістів про те, чи визнає Європа майбутні парламентські вибори в Україні справедливими, якщо лідер опозиції Юлія Тимошенко буде як і раніше

перебувати в місцях позбавлення волі, він сказав: «Я визнаю, що коли один з основних лідерів опозиції перебуває у в'язниці — це проблема».

Ягланд раз нагадав, що ставити під сумнів укладені під час прем'єрства Юлії Тимошенко газові контракти з Росією краще було б не в суді, а демократичним шляхом.

«Було б, звичайно, краще піддавати можливому сумніву газову угоду в рамках парламенту і віддати її (Тимошенко) на суд виборця», — підкреслив він.

Генсек Ради Європи також зазначив, що важливою умовою чесних виборів є можливість рівного доступу всіх учасників виборчого процесу до ЗМІ.

Ягланд також повідомив, що місія спостерігачів Ради Європи на парламентських виборах в Україні буде координувати свою роботу з місією спостерігачів ОБСЄ.

«Так, дійсно, у нас будуть наші спостерігачі. Я не можу поки сказати точно, де вони будуть працювати. Важливо те, що вони дійсно будуть координувати свою роботу з місією спостерігачів ОБСЄ, які тут, і які вже почали працювати заздалегідь», — сказав він.

Як повідомлялося, генсек Ради Європи також стурбований відсутністю прогресу України на шляху реформ. За його словами, Україна може опинитися в ізоляції, якщо демократичні реформи не будуть впроваджуватися в життя.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

10.09.2012. Рада Європи: все залежить від виборів

Генсек Ради Європи Торбйорн Ягланд приїхав до України менш ніж за два місяці до парламентських виборів, перебіг яких він назвав визначальним для міжнародної репутації Києва.

Пан Ягланд відзначив важливість того, щоб вони були проведені чесно.

"Я визнаю, що те, що один з головних лідерів опозиції у в'язниці - це проблема. Як я вже казав, було би краще оскаржувати цю газову угоду на політичному рівні - в парламенті, або залишати її на розсуд людей. Але все-таки дуже важливо, щоб вибори відбулися вільно і чесно", - заявив пан Ягланд.

Генсек Ради Європи також висловив занепокоєння ситуацією зі ЗМІ в Україні, сказавши, що вбачає сигнали, які часто стають першими кроками до обмеження свободи слова.

"Дії проти ТВі непокоять мене. І я також думаю, що законопроект, поданий деякими парламентарями, який криміналізує наклеп, теж викликає занепокоєння. Це часто є першим кроком до контролю свободи слова", - сказав він.

Про критичну роль українських виборів для європейських організацій та політиків говорять і експерти. За словами Олександра Сушко, наукового директора Інституту Євро-Атлантичного співробітництва, у наступні кілька тижнів ключовим фактором для оцінки ситуації в Україні буде саме проведення виборів.

"Всі візити такого типу, які відбуваються в найближчі місяць-півтора, вони зумовлені намаганням ще раз просигналізувати, наскільки важливе для європейської сторони проведення парламентських виборів у відповідності з демократичними стандартами. І саме навколо цього буде вся тематика зустрічей", - сказав пан Сушко.

За словами експерта, враження від парламентських виборів в Україні будуть зафіксовані в новій резолюції, підготовленій за їхніми результатами.

"На сьогоднішній день європейські політики вважають, що такими візитами вони ще спроможні певним чином вплинути на те, у який спосіб, яким напрямком рухається Україна", - додав пан Сушко.

Рух чи тупцювання на місці?

Під час візиту до України пан Ягланд взяв участь у конференції, присвяченій виконанню Плану дій Ради Європи для України, розрахованому на 2011-2014 рр. І якщо український міністр закордонних справ Костянтин Грищенко, виступаючи на конференції, говорив здебільшого про рух Києва до виконання зобов'язань перед Радою Європи, то генсек організації, крім досягнень, відзначив чимало питань, які викликають у нього занепокоєння.

Зокрема, за його словами, фінансова підтримка Плану дій європейськими країнами та структурами свідчить про їхнє занепокоєння ситуацією в Україні та її демократичними реформами.

Найбільше уваги Торбйорн Ягланд присвятив судовій системі, сказавши, що обговорить це питання і з президентом Віктором Януковичем. Крім справи Юлії Тимошенко та пропозиції переглянути 364 та 365 статті Кримінального кодексу, він заявив про необхідність реформувати прокуратуру, а також створити підстави для незалежного правосуддя.

Генсек Ради Європи привітав ухвалення Україною нового Кримінального процесуального кодексу та висловив сподівання, що він приведе до зменшення кількості звернень українців до Європейського суду з прав людини.

Пан Ягланд і на самій конференції, і після неї, відповідаючи на запитання журналістів, багато разів наголошував на важливості свободи слова, без якої, за його словами, неможлива боротьба з корупцією. Натомість, пан Грищенко, відповідати на запитання журналістів не

залишився, вибачившись і заявивши, що його чекають в адміністрації президента на врученні вірчих грамот.

ВВС Україна

ДВОСТОРОННІ ВІДНОСИНИ

РОСІЯ

27.08.2012. Янукович і Путін знову не змогли домовитися про газові знижки

Українська сторона сподівалася вирішити питання зниження цін на газ шляхом створення консорціуму на базі газотранспортної системи, однак з боку Росії пролунали політичні пропозиції про Митний союз.

Президент України Віктор Янукович із президентом Росії Володимиром Путіним під час зустрічі, яка пройшла 25 серпня в Сочі, знову обговорювали питання знижок на газ, проте так і не змогли зрушити переговори з «мертвої точки».

Тому Янукович у той же день повернувся до Києва, про що з посиланням на свої джерела в АП повідомляє «Коммерсант-Україна».

«Можливо, у нас залишиться трошки часу поговорити і про газ, — запропонував Янукович. - Я вважаю, ця тема не піде ніколи з наших відносин, і вона завжди буде чутливою. І звичайно, ми б хотіли трішки змінити наші позиції у відносинах з Росією, тому нам є про що поговорити».

Зустріч проходила за зачиненими дверима, і про які-небудь досягнуті домовленості не повідомлялося.

За словами джерела видання у Кремлі, «президенти вельми плідно поспілкувалися, однак говорити, що це (газове — ред.) питання вирішене, поки неможливо».

А джерело видання в українському Міненерго повідомило, що принципових угод у газовій сфері на перемовинах Януковича і Путіна досягнуто не було.

«У нас була надія на те, що вирішити питання зниження цін на газ вдасться шляхом створення консорціуму на базі газотранспортної системи, але замість цього з боку Росії пролунали все ті ж політичні пропозиції про Митний союз», — сказав співрозмовник. У Міненерго також відзначили, що цієї зими готуються значно скоротити споживання газу теплоелектроцентралями (ТЕЦ) шляхом їхнього часткового переведення на вугілля.

Нагадаємо, під час попередньої зустрічі Януковича і Путіна газове питання навіть не обговорювалося. Путін заявив, що в результаті знижок, які надає Росія Україні при поставках газу, пільги Києва з 2010 року склали 8 млрд доларів.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

27.08.2012. Україна повністю відмовиться від закупівель російської металопродукції

Частка Російської Федерації в імпорті металопродукції в Україну становить 63%. Микола Азаров вважає, що Україна зможе відмовитися від російської продукції, наростивши власні виробничі потужності.

Україна найближчим часом повністю відмовиться від закупівлі металопродукції у Росії. Про це прем'єр-міністр Микола Азаров заявив на брифінгу після відкриття заводу металоконструкцій «Стальтех» у місті Бровари.

Він зазначив, що виробничі потужності України дозволяють перейти виключно на українську продукцію.

«Ми повністю відмовимося найближчим часом, та й вже практично відмовилися від закупівлі металоконструкцій в Росії, наприклад. Все, що ми закуповували на російських заводах, ми зараз вже повністю можемо виготовляти не тільки на цьому підприємстві, а й на багатьох інших аналогічних підприємствах. Ми бачимо, що будівництво таких складних споруд як мости, наприклад, — ми вже практично обходимося без замовлень металоконструкцій за кордоном», — сказав Азаров.

Зазначимо, що Україна за перше півріччя 2012 року скоротила щодо 1-го півріччя 2011 року імпорту металопродукції на 1,7% - до 1,211 млн тонн.

Основний обсяг металопродукції (72,8%) імпортований з країн СНД (у тому числі, з Російської Федерації — 63%). Близько 15% загального обсягу імпорту припадає на країни ЄС, 8% -

на Південно-Східну Азію (в тому числі, частка Китаю становила 5,5%), 2% - на Близький і Середній Схід.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

28.08.2012. Київ і Москва продовжують переговори про модернізацію у Криму ЧФ РФ

Азаров сподівається, що Росія буде ремонтувати кораблі Чорноморського флоту на українських заводах. Він пообіцяв, що уряд зробить все можливе для того, щоб вітчизняні суднобудівні заводи були забезпечені стабільною роботою і замовленнями.

Україна і Росія продовжують переговори про порядок модернізації Чорноморського флоту РФ в Криму, і вони завершаться підписанням угоди, заявив прем'єр-міністр Микола Азаров.

«Ми ведемо зараз переговори з Росією. Росіяни прекрасно розуміють, що більша частина їхнього Військово-морського флоту побудована на наших заводах. І, звичайно, росіяни також чудово розуміють, що ремонтувати їх оптимальніше за все на наших заводах. Такі переговори ведуться. Я думаю, що вони завершаться підписанням угоди», — сказав він журналістам у вівторок у Миколаєві.

Прем'єр пообіцяв, що уряд зробить все можливе для того, щоб вітчизняні суднобудівні заводи були забезпечені стабільною роботою і замовленнями.

Як повідомляло ZN.UA, у кінці 2011 року угода з модернізації ЧФ РФ була одним з елементів великого пакету домовленостей між Києвом і Москвою, які передбачають зниження ціни на газ для України.

Нагадаємо, що згідно з Харківськими угодами, підписаними в квітні 2010 року президентами України і Росії Віктором Януковичем і Дмитром Медведевим, термін перебування Чорноморського флоту РФ в Севастополі продовжено з 2017 року до 2042 року. При цьому ціна російського газу для України знижена на 100 дол за 1 тис. куб. м.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

03.09.2012. Тепер машини: Україна та Росія починають новий торговельний конфлікт

Попри приєднання Росії до СОТ, а України до зони вільної торгівлі з СНД, між Москвою та Києвом розпочався новий торговельний конфлікт, який цього разу стосується авто.

Український уряд на засіданні 5 вересня має розглянути законопроект про запровадження утилізаційного збору на імпорتنі авто, який у терміновому порядку розробляє міністерство екології.

Цей крок став відповіддю Києва на запроваджений з 1 вересня у Росії так званий "утилізаційний збір" на імпорتنі легкові та вантажні авто. Цей своєрідний податок офіційно покликаний зібрати кошти на екологічно безпечну утилізацію старих машин.

Проте аналітики та учасники ринку, зокрема, і у самій Росії, розглядають його як спосіб дещо надолужити втрати, яких має зазнати російський автопром від різкого зниження мит на імпорт автомобілів, що було однією із умов приєднання Росії до СОТ.

В українському уряді вже підрахували, що застосування утилізаційного збору до продукції українського автопрому призведе до того, що легкові авто українського виробництва стануть на 600-1000 доларів дорожчими на російському ринку, а вантажні можуть додати у ціні до 20 тисяч доларів. Відтак, вони можуть просто не витримати конкуренції на російському ринку.

Так само не будуть конкурентними і російські авто на українському ринку, якщо Київ запровадить подібні торговельні бар'єри - впевнений український прем'єр Микола Азаров:

"Якщо і ми запровадимо на російські машини якусь плату за утилізацію, то російські автомобілі, які приходять на наш ринок, будуть коштувати на тисячу доларів дорожче, і українці їх не купуватимуть", - заявив пан Азаров.

Ще минулого тижня український прем'єр-міністр Микола Азаров казав, що зміни на російському автомобільному ринку не зачеплять українських виробників, посилаючись на двосторонні домовленості, начебто досягнуті під час останньої зустрічі українського та російського президентів у Сочі 25 серпня. "Думаю, що стосовно України такий збір не буде запроваджено", - заявляв наприкінці серпня прем'єр, коментуючи можливі наслідки запровадження утилізаційного збору одному із телеканалів.

Але вже за кілька днів стало зрозуміло, що Україна, все ж таки, підпадає під дію нового "утилізаційного збору".

Утилізація - внутрішня справа Росії

Російські чиновники пояснюють, що рішення про запровадження цього збору є внутрішньою справою Росії, і що воно навряд чи підпадає під дію угоди про зону вільної торгівлі СНД, до якої нещодавно приєдналася і Україна. Але, наголошують в Росії, країни Митного союзу - Росія, Білорусь та Казахстан - не платитимуть утилізаційний збір

"У нас перелік пільг встановлений федеральним законом, і там передбачені пільги тільки для держав - членів Митного союзу", - заявив представник російського Головного управління федеральних митних доходів і тарифного регулювання Рустам Хакімов. Водночас, він відмовився уточнити, як такі кроки узгоджуються із нормами угоди про вільну торгівлю СНД. Російський чиновник також додав, що утилізаційний збір не може бути усунено, проте постановою уряду може бути "введено виняток чи якийсь пільговий коефіцієнт, що зменшить утилізаційний збір для українських транспортних засобів".

В Україні ж вважають, що одностороннє рішення Росії про запровадження утилізаційного збору не тільки суперечить угоді про вільну торгівлю, але й договірній базі самого Митного союзу та Єдиного економічного простору, згідно із яким лише Євразійська комісія є регулюючим митним органом держав-членів цього об'єднання, і може ухвалювати подібні рішення.

Утім, як твердить міністр торгівлі Євразійської економічної комісії Андрій Слєпньов, запровадження утилізаційного збору - цілком внутрішня справа Росії, і так само її внутрішня справа скасовувати його чи робити винятки для якоїсь країни:

"Питання внутрішніх зборів не належить до інтеграційної теми. Якщо хтось вважає, що це рішення суперечить вимогам Зони вільної торгівлі, то, по-перше, треба спочатку побачити документ, а по-друге, відповідним чином провести консультації. Росія запроваджує збір, і вона має право його запроваджувати. Інше питання, що його параметри та всі інші питання, пов'язані із його введенням, повинні відповідати міжнародним зобов'язанням", - заявив пан Слєпньов під час візиту до Києва.

Тепер в українському уряді кажуть, що готуватимуть нову двосторонню угоду із Росією, яка, як написав на своїй сторінці у Facebook Микола Азаров, "буде обумовлювати умови незастосування утилізаційного збору щодо експорту з України, так само, як експорту і з Росії".

Як заявив міністр економічного розвитку Петро Порошенко, Україна вже запропонувала Росії чотири варіанти врегулювання нового торговельного конфлікту, і сподівається, що у Москві пристануть хоча б на один із них.

"Мені здається, що всі вони мають досить серйозні юридичні обґрунтування для прийняття", - заявив український урядовець.

Вільна торгівля на папері та у житті

Вся ця історія із утилізаційним збором на авто - ще один натяк Росії про необхідність приєднання України до Митного союзу - вважає экс-міністр економіки Богдан Данилишин, який працював в уряді Юлії Тимошенко і отримав політичний притулок у Чехії. Крім того, на думку колишнього урядовця, черговий торговельний конфлікт між Україною та Росією доводить, наскільки формальною є і угода про вільну торгівлю у межах СНД.

"Введення Росією утилізаційного збору на автомобілі, за відсутності преференцій для української сторони, показало, що Договір про ЗВТ із СНД, як і з Росією, є черговою формальністю. Це можна розцінювати і як черговий натяк на необхідність вступу України до Митного союзу, - мовляв, тоді і проблем буде менше", - пише экс-міністр на своїй сторінці у Facebook.

Ще один колишній міністр економіки Володимир Лановий каже, що утилізаційний збір аж ніяк не можна вважати внутрішньою справою Росії, адже навіть його стягнення відбувається на кордоні і доручено митній службі, а відтак, його сплату можна вважати торговельним обмеженням. Експерт радить урядові не намагатися укладати чергові двосторонні угоди із Росією, а скористатися із процедур СОТ, членом якої Росія стала нещодавно, і, як вважає Володимир Лановий, дещо передчасно:

"Таких обмежень у світовій практиці взагалі, напевне, не зустрічається. Це є нововведення Росії. Крім того, сам збір на утилізацію є абсурдом, бо запроваджується для цілком нової продукції, а не металобрухту чи якихось відходів виробництва або на вживані товари. Це виглядає навіть як виклик, який є наслідком того, що Росію пустили у поважний міжнародний клуб, незважаючи на чинні порушення", - каже Володимир Лановий.

Він також звертає увагу, що історія із утилізаційним збором знівелювала єдину перевагу від членства України у зоні вільної торгівлі з СНД - гарантію того, що проти України не будуть застосовані нові торговельні обмеження, адже, як каже пан Лановий, "угода про ЗВТ з СНД передбачає, що жодна із країн-учасниць не вводить додаткових митних чи інших обмежень на перетин товарів через кордони країн-учасниць".

ВВС Україна

07.09.2012. Росія у суді вимагає від України повернути борги ЄЕСУ

Господарський суд Києва розглядає справу за позовом міністерства оборони Росії, яке вимагає стягнути з Кабінету міністрів України понад три мільярди гривень боргів корпорації ЄЕСУ, котру в 1990-і роки очолювала Юлія Тимошенко.

Про це йдеться в Єдиному державному реєстрі судових рішень.

В ухвалі суду зазначено, що Росія подала позов 27 серпня, а в четвер відбулося засідання, на якому суд заслухав пояснення представників сторін і перейшов до розгляду справи по суті.

Після клопотання відповідачів судові засідання перенесли на 12 вересня.

Нині триває інший судовий процес, на якому розглядається порушена проти экс-прем'єра України Юлії Тимошенко справа щодо діяльності корпорації "Єдині енергетичні системи України".

Вимоги Росії

Російський міністр оборони Росії Анатолій Сердюков заявив про наміри домогатися в судах повернення боргу ЄЕСУ у жовтні минулого року, перебуваючи з візитом у Києві.

У червні на ім'я українського прем'єра Миколи Азарова російське міністерство оборони надіслало листа, в якому просило погасити борги корпорації сумою 405,5 мільйона доларів (понад три мільярди гривень).

Ці цифри боргу фігурують у кримінальній справі, порушеній проти пані Тимошенко щодо ЄЕСУ.

Юлію Тимошенко, яка зараз перебуває в лікарні "Укрзалізниця" в Харкові, звинувачують зокрема в тому, що коли вона очолювала корпорацію, то, за змовою з тодішнім прем'єром Павлом Лазаренком, переклала на Кабмін зобов'язання ЄЕСУ перед міністерством оборони Росії.

Чергове засідання у цій справі призначене на 11 вересня.

Компанія "Єдині енергетичні системи України" працювала у другій половині 90-х років, за часів прем'єрства Павла Лазаренка.

Саме у ті роки Юлії Тимошенко вдалося домовитися із тодішнім керівником "Газпрому" Ремом Вяхіревим про співпрацю України із Газпромом і міністерством оборони Росії.

ЄЕСУ постачала міністерству оборони Росії товари як оплату за російський газ. Проте контракт із міноборони Росії не був виконаний. Як твердила Юлія Тимошенко, через її конфлікт із Леонідом Кучмою.

BBC Україна

07.09.2012. Кордон: якою ціною?

Поставивши перед собою мету оформити кордони з усіма сусідніми країнами, Київ із самого початку зіштовхнувся з серйозними перешкодами. З різних причин Кишинів, Мінськ, Москва не поспішали розкреслювати карти і встановлювати прикордонні стовпчики. Лише останніми роками намітилися певні зрушення. Зокрема й на російському напрямку, де розпочався процес демаркації, тобто проведення лінії державного кордону на місцевості з позначенням її спеціальними знаками. Робота йде більш-менш успішно. Наші співрозмовники, близькі до переговорного процесу, впевнені, що нинішнього року встановлять перший прикордонний знак — у Чернігівській області на стику кордонів України, Білорусі та Росії. Можливо, до кінця року встановлять ще кілька стовпчиків.

А ось із делімітацією Азовського та Чорного морів і Керченської протоки все значно складніше. Адже на кону — контроль над Керч-Єнікальським каналом, єдиним водним шляхом із Чорного моря в порти Волго-Донського басейну, а також нафтогазовими родовищами в Азовському і Чорному морях.

Виступаючи першого вересня в МДІМВ, міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров заявив, що Росія й Україна поки що не змогли остаточно домовитися про кордон у Чорному та Азовському морях і Керченській протоці, хоча і є принципове розуміння з деяких аспектів. «Нічого, на жаль, не підписано», — підкреслив пан Лавров. Як же ця оцінка відрізняється від настроїв піврічної давності! Тоді російський міністр казав, що Київ і Москва досягли розуміння в питанні азовсько-керченського врегулювання, і переговорний процес близький до завершення. То що ж відбувається на українсько-російських переговорах з розмежування морських просторів і Керченської протоки?

З самого початку переговорів позиція наших дипломатів полягала в тому, що адміністративний кордон у Керченській протоці існував з радянських часів, а Керч-

Єнікальський канал, який стоїть на балансі Керченського порту, перебуває в українській частині акваторії й належить Україні. Росіяни ж претендують на частину каналу й відмовляються визнати наявність адміністративної лінії. Тому на Смоленській-Сінній площі пропонують усілякі варіанти, котрі б дозволили Кремлю взяти контроль над каналом.

Наприкінці минулого року російська дипломатія передала українській стороні свої пропозиції щодо делімітації. Деякі члени української делегації в розмові з автором цих рядків у лютому оцінювали їх як прийнятні — «координати лінії кордону, запропоновані росіянами, лише трохи відрізняються від української версії». Втім, конкретні деталі російських пропозицій не розкривалися. Але у своїх публічних заявах українські та російські чиновники прямо випромінювали оптимізм.

Деякі співрозмовники DT.UA навіть запевняють, що, мовляв, під час липневої зустрічі Віктора Януковича і Володимира Путіна в Криму планувалося підписати угоду про розмежування Азовського та Чорного морів і Керченської протоки. Однак цього чомусь не сталося. Прийняли тільки загальну заяву президентів, у якій знову йшлося про необхідність створити спільну українсько-російську корпорацію з управління Керч-Єнікальським каналом. «Росіяни бояться, що українці їх обдурять», — так пояснював ситуацію один із наших високопоставлених співрозмовників з українського зовнішньополітичного відомства.

Річ у тому, що проблема розмежування морських просторів передбачає пакетне рішення: Москва йде на делімітацію, а Київ, своєю чергою, погоджується на модернізацію Чорноморського флоту Росії, базованого в Криму. «Це ідея Костянтина Грищенка, яку схвалив президент», — стверджує високопоставлений український дипломат. Передбачалося, що від такої пропозиції Москва просто не зможе відмовитися. Адже ЧФ для Росії в цілому і Путіна зокрема — ностальгічний символ великої держави, демонстрація російської присутності в регіоні. А без модернізації флот перетворюється на базу іржавого брухту кораблів. При цьому українська сторона хотіла б розвести в часі підписання цих двох документів: спочатку має бути завізована угода з делімітації морських просторів і Керченської протоки, а вже після цього Київ виконає свою обіцянку й дасть добро на модернізацію флоту в Криму. Такий варіант із самого початку не влаштовував росіян, які побоюються, що українці не виконають своєї частини домовленостей.

Не можна виключати, що проблема делімітації морських просторів і Керченської протоки входить до ширшого пакета, який включає в себе і газове питання, і модернізацію флоту...

Та чи такі вже хороші пропозиції, зроблені росіянами наприкінці 2011-го? DT.UA стали відомі деталі російського варіанту розмежування морських просторів. Отож, кордон проходитиме не по Керч-Єнікальському каналу, як попередньо хотіла Москва: він залишається українським. Але наші північно-східні сусіди пропонують розмежувати Керченську протоку таким чином, аби частини каналу в районах Азовського і Чорного морів були на російській ділянці акваторії. Далі, російська дипломатія пропонує змістити вихід із Керченської протоки в Азовському та Чорному морях у бік України. Нарешті, пропонується створити спільну корпорацію з використання Керч-Єнікальського каналу. При цьому російські дипломати обстоюють позицію, що створення спільної корпорації та підписання угоди про делімітацію має відбутися одночасно. У Києві ж проти такого підходу. Тут виступають за те, що спочатку слід оформити кордони і тільки потім створювати СП.

Будь-які переговори — це пошук компромісу. Але він не повинен суперечити національним інтересам. А що означають ці російські пропозиції для України? Деякі спеціалісти вважають, що на такі умови Україна могла б погодитися років п'ятнадцять тому, але не тепер. Так, Україна отримує кордон. І Керч-Єнікальський канал повністю перебуватиме на українській частині протоки. Але, по-перше, Росія здобуває в Керченській протоці право контролю над входом і виходом практично всіх суден. І якщо угода 2003-го, яка дозволяла Москві блокувати вхід в Азовське море військових кораблів третіх країн, давала росіянам ключ від каналу й протоки, то у разі прийняття українцями їхніх пропозицій Кремль отримує у свою власність самі «двері».

По-друге, розмежування Азовського та Чорного морів за російським варіантом означає для України, фактично, відмову від погодженого раніше принципу серединної лінії. Для Києва це не тільки серйозні територіальні втрати. Так, у районі лінії кордону в Чорному морі, запропонованої українською стороною, міститься досить добре розвідана газоносна площа Палласа. Росіяни також не проти розробляти це родовище. Їхній варіант передбачає, що кордон буде відсунуто на дві морські милі у бік України. Тоді українські права на це родовище стають більш сумнівними. А в умовах, коли Київ намагається зменшити свою енергетичну залежність від Москви, втрата площі Палласа буде досить відчутним ударом для нашої країни.

По-третє, хоч майбутня корпорація й називатиметься «спільною українсько-російською», фактично вона буде російською: росіяни знайдуть тисячу лазівок, щоб витіснити українську сторону з цього СП і самим збирати лоцманські збори, не передаючи їх Києву. Передача ж прав контролю над судноплавством означає не тільки втрату значної частини лоцманських зборів для Керченського порту, а й обмеження суверенітету нашої країни над власною територією. Крім того, якщо спільна корпорація відповідає за режим судноплавства в Керч-Єнікальському каналі,

то за безпеку плавання в районі каналу, відповідно до міжнародного права, відповідальність лежить на Україні.

Можливо, в російських пропозиціях є й інші «міни», про які ми поки що не знаємо.

Очевидно, після того, як у Києві уважно вивчили текст російських пропозицій, у багатьох чиновників ейфорії поменшало. Адже згода на чимало пропозицій росіян означає не тільки прямі економічні втрати для нашої країни, а й порушення міжнародної конвенції з морського права, Конституції, директив президента, які, до речі, підписані ще Віктором Ющенком. Це все — кримінально-карні статті. Чи замислюються над своєю персональною відповідальністю українські дипломати, відповідальні за переговори щодо делімітації морських просторів, — Костянтин Грищенко, Руслан Демченко, Віктор Кирик? Очевидно, інстинкт самозбереження все-таки спрацьовує в чиновників, оскільки угоду ще не підписано Києвом, а російські пропозиції досі проходять експертизу в українських міністерствах та відомствах.

Однак страх кари не знімає дилеми, яка стоїть перед Києвом: провести кордон за будь-яку ціну, хай навіть із порушенням законодавства та втратою частини суверенітету, — чи жорстко обстоювати свою позицію при дотриманні норм міжнародного права і Конституції України?

Але, як у нас уже було неодноразово, проблему делімітації можуть вирішити в кулуарах президентських палаців, коли політики, не замислюючись над наслідками для держави, готові жертвувати стратегічними інтересами країни заради власних негайних вигод.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

10.09.2012. Микола Азаров: Україна зацікавлена в усуненні бар'єрів у торгівлі з РФ

Україна зацікавлена в тому, щоб торгово-економічні відносини з Росією розвивалися динамічно і без перешкод. Про це в понеділок заявив Прем'єр-міністр України Микола Азаров під час зустрічі з Президентом Республіки Татарстан (РФ) Рустамом Мінніхановим.

«У нас в минулому році товарообіг із Росією сягнув рекордних \$62 млрд. і збільшився порівняно з 2010 роком на 40%. Таку динаміку досить складно підтримувати, але ми б хотіли, щоб наші відносини розвивалися по висхідній, щоб не було жодних бар'єрів - це наша принципова позиція», - сказав Микола Азаров.

Водночас Глава Уряду зазначив, що запровадження зони вільної торгівлі в СНД дасть змогу принципово покращити реалізацію різноманітних коопераційних проектів України і РФ. За словами Прем'єр-міністра, надзвичайно перспективною є, зокрема, співпраця в галузі авіабудування, в тому числі спільний серійний випуск транспортно літака Ан-70 на Казанському виробничому об'єднанні імені С.П. Горбунова.

Під час зустрічі сторони також обговорили введення Росією утилізаційного збору на автомобілі, які виробляються в Україні. «Стосовно утилізаційного збору ми запропонували - щоб нам не довелося запроваджувати відповідні компенсаційні механізми - підписати угоду про скасування цього збору або його взаємне незастосування», - сказав Микола Азаров.

Урядовий Портал

КОРЕЯ

29.08.2012. Корейці зацікавилися поставками скрапленого газу для LNG-терміналу в Україні

Найбільша у світі компанія-експортер скрапленого газу південно-корейська «KoGas» зацікавлена у поставках газу на майбутній LNG-термінал в Україні. У найближчі дні планується підписати угоду, яка дозволить розпочати технічні переговори у цьому напрямку.

Держінвестпроект та південно-корейська корпорація «KoGas», яка є найпотужнішим експортером скрапленого природного газу в світі, підписали «Меморандум про співробітництво», який передбачає співпрацю у реалізації Національного проекту «LNG термінал».

Як повідомила прес-служба Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами, підписання відбулося сьогодні, 29 серпня 2012 року, за результатами зустрічі української сторони з представниками «KoGas».

Ефективне транспортування газу — важливий фактор енергетичної безпеки

За словами голови Держінвестпроекту Владислава Каськіва, Меморандум засвідчує спільний інтерес щодо участі компанії «KoGas» в якості стратегічного партнера-інвестора

Національного проекту «LNG термінал» та експортера зрідженого газу для українського терміналу.

«У найближчі дні планується підписання угоди про конфіденційність, що дозволить розпочати технічні переговори у зазначених напрямках», — повідомив Касків.

«KoGas» – найпотужніший експортер скрапленого природного газу, постачає його в усі галузі господарства Південної Кореї, на електростанції, на газопереробні підприємства, газовим транзитним компаніям, що забезпечують газом населення. Під керівництвом компанії знаходиться три LNG термінали та внутрішня газотранспортна система (LNG), протяжність якої складає 2,74 тис.км.

Нагадаємо, на початку серпня Україна вже підписала один меморандум з Катаром щодо поставок скрапленого газу в Україну (переговори до цього проводилися з компаніями Ras Gaz і Katar Gas, які мають державну частку). Тоді ж у Нацагентстві прогнозували, що до осені Україна буде мати два рамкових договори на поставку газу.

Як повідомляло ZN.UA, до моменту закінчення будівництва і введення повністю в дію наземного заводу з регазифікації і ємностей для зберігання газу, а також підключення цих об'єктів до ГТС, буде використовуватися морський (офшорний) LNG-термінал.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

КИТАЙ

06.09.2012. 11 вересня водогосподарські відомства України та Китаю підпишуть меморандум про взаєморозуміння

На виконання доручення Президента України Віктора Януковича 11 вересня 2012 року відбудеться підписання Меморандуму про взаєморозуміння між Державним агентством водних ресурсів України та Міністерством водних ресурсів Китайської Народної Республіки.

Участь у зазначеному заході візьмуть Голова Державного агентства водних ресурсів України Василь Шашук та заступник Міністра водних ресурсів Китайської Народної Республіки Донг Лі та інші представники водогосподарських галузей України та Китаю.

Під час перебування офіційної делегації Китайської Народної Республіки планується ознайомлення з основними аспектами розвитку водогосподарських галузей України та Китаю, огляд вітчизняних гідротехнічних споруд та проведення інших заходів, присвячених водогосподарській тематиці.

Урядовий Портал

ТУРКМЕНИСТАН

05.09.2012. Микола Азаров: Україна пропонує Туркменістану спростити візовий режим

Україна запропонувала Туркменістану спростити візовий режим. Про це заявив Прем'єр-міністр Микола Азаров під час зустрічі з заступником Голови Кабінету Міністрів Туркменістану Баймиратом Ходжамухаммедовим.

«Україна має безвізовий режим більш ніж із 40 країнами. Однак у нас досі візовий режим із Туркменістаном. Давайте на першому етапі запровадимо безвізовий режим для бізнесменів, а на другому етапі обговоримо питання безвізового режиму для наших громадян», - сказав Глава українського Уряду.

При цьому Міністр економічного розвитку і торгівлі Петро Порошенко зазначив, що візовий режим ускладнює участь вітчизняних компаній у тендерах, які проводяться в Туркменістані. Вони проходять упродовж 20 днів, і часом українські бізнесмени просто не встигають отримати візу для участі в них, зауважив він.

Окрім лібералізації візового режиму, активізації торгово-економічних відносин сприятиме також створення торгових домів – туркменського в Україні та українського в Туркменістані. «Україна підтримує ініціативу Туркменістану про створення торгових домів, і ми пропонуємо доручити цим торговим домам, а до їх відкриття – економічним відділам посольств покращити організацію участі українських підприємств у тендерах, що відбуваються в Туркменістані», – сказав Міністр.

У свою чергу Віце-прем'єр-міністр Туркменістану зазначив, що за останні роки торгово-економічний оборот між двома державами збільшився утричі.

Туркменська сторона також пропонує українським компаніям узяти участь у тендері на розробку нового родовища газу. «Найближчим часом ми розпочнемо роботи з освоєння нового родовища газу, де на конкурсній основі могли б брати участь і українські компанії», - сказав Б. Ходжамухаммедов.

При цьому Микола Азаров підкреслив, що Україна зацікавлена у поновленні співпраці з Туркменістаном у паливно-енергетичному комплексі. «На початку 2000-х років у нас були прямі поставки газу, ми брали участь у розвідуванні родовищ. Тоді наші відносини були більш насиченими. Зараз ми тільки відновлюємо те, що було втрачено, і я сподіваюся, що ми його відновимо і розвиватимемо наші взаємовідносини на більш якісному рівні», - зазначив Глава Уряду.

Урядовий Портал

ТУРЕЧЧИНА

30.08.2012. Туреччина запросила Україну до будівництва LNG-терміналу

Турецька сторона запропонувала Україні приєднатися до створення нового терміналу на території Туреччини. Ключовими партнерами виступлять турецька державна компанія Botas (аналог українського «Нафтогазу») і приватна компанія Egagas.

Туреччина запропонувала Україні взяти участь у будівництві LNG-терміналу на своїй території. Про це повідомив перший віце-прем'єр-міністр України Валерій Хорошковський в інтерв'ю газеті «День».

«Турецька сторона запропонувала Україні приєднатися до створення нового терміналу на території Туреччини. Ключовими партнерами тут виступають Турецька державна компанія Botas (аналог українського „Нафтогазу“) і приватна компанія Egagas, яка володіє одним з діючих LNG-терміналів у Туреччині», — сказав Хорошковський.

Він також повідомив, що на сьогодні розробляються ще три спільних з Туреччиною проекти у сфері енергетики.

«Перший і ключовий — партнерство в будівництві LNG-терміналу на Чорноморському узбережжі України. Очікуємо, що в рамках інвестиційного конкурсу, який відбудеться в найближчі два місяці, серед учасників будуть і турецькі компанії», — зазначив віце-прем'єр України.

Також Україна, за його словами, активно співробітничав з Туреччиною у сфері вивчення можливостей транспортування газу з території Туреччини на територію України і участі України в перспективному азербайджансько-турецькому проекті TANAP, який є аналогом Nabucco, але перебуває на стадії підписання договорів про створення консорціуму для реалізації проекту.

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

31.08.2012 Україна та Туреччина розвивають вантажне залізнично-поромне сполучення

Міністерство інфраструктури України та Міністерство транспорту, морського сполучення та зв'язку Турецької Республіки розробили проекти Правил перевезень вантажів та Правил організації експлуатації вантажних вагонів і контейнерів у міжнародному прямому вантажному залізнично-поромному сполученні між портами України та Туреччини, що мають залізничне сполучення. Проекти документів сторони погодили під час українсько-турецьких консультацій з питань співробітництва у галузі транспорту, що проходили 28-30 серпня у Києві.

«Ми поставили амбіційне завдання – розробити нормативно-правову базу щодо організації залізнично-поромного сполучення між Туреччиною та Україною. Хочу констатувати, що практично завершено роботу по підготовці правил поромного сполучення. Відтак в усіх перевізників буде можливість використовувати наше стратегічне розташування для організації перевезення вантажів як з Туреччини, так і з країн Азії, у напрямку північної Європи і Росії», - зазначив заступник Міністра інфраструктури – керівник апарату – Співголова української делегації Володимир Корнієнко.

За словами заступника Міністра, ці Правила планується підписати під час найближчого візиту до України прем'єр-міністра Турецької Республіки. Документи розроблено відповідно до Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про організацію міжнародного прямого вантажного залізнично-поромного сполучення від 25 січня 2011 року.

Заступник Міністра транспорту, морського сполучення та зв'язку Турецької Республіки - Співголова турецької делегації Суат Хайрі Ака відзначив, що Україні та Туреччині як морським державам слід розвивати саме цей напрямок сполучення. Також, за його словами, як тільки правила організації вантажних перевезень між країнами увійдуть у дію, розпочнуться рейси з Іллічівська до Самсуна (740,52 км, або 396 морських миль). «Це не просто зв'язок між нашими країнами. Це сполучення й сприятиме виходу України на країни Сходу, а нам – на Балтійські регіони», - наголосив Суат Хайрі Ака.

На сьогодні між Україною та Туреччиною успішно функціонує залізнично-поромна переправа Одеса-Стамбул та 5 поромних ліній закордонного плавання: Іллічівськ-Деріндже, Скадовськ-Зонгулдак, Скадовськ-Стамбул, Євпаторія-Зонгулдак, Одеса-Стамбул, Іллічівськ-Хайдарпаша.

Крім того, у рамках консультацій Міністерство інфраструктури України зробило турецькій стороні пропозицію щодо розвитку комбінованих перевезень. «Із планів, які б ми хотіли запропонувати турецькій стороні на майбутнє – збільшити інтенсивність перевезень комбінованим шляхом з використанням залізниці і поромної переправи на всій території країн «простору 1520» – це й Росія, Фінляндія, країни Прибалтики», - зазначив Володимир Корнієнко.

ПРЕС-СЛУЖБА МІНІСТЕРСТВА ІНФРАСТРУКТУРИ

УГОРЩИНА

04.09.2012. Торговельно-економічна співпраця між Україною та Угорщиною є успішною, - Валерій Хорошковський

Торговельно-економічна співпраця між Україною та Угорщиною є успішною. Про це заявив Перший віце-прем'єр-міністр України Валерій Хорошковський під час робочої зустрічі із Першим віце-прем'єр-міністром, Міністром юстиції Угорщини Тібором Наврачичем, яка відбулась 4 вересня 2012 року в рамках візиту Валерія Хорошовського до Республіки Польща.

Перший віце-прем'єр-міністр України наголосив на сталому зростанні товарообігу між нашими країнами. «За останні десять років товарообіг зріс більш ніж у чотири рази. В минулому році ми мали приріст майже у 30%. Це говорить про успішність торговельно-економічної співпраці та про високий рівень двосторонньої довіри», - підкреслив Валерій Хорошковський. Він наголосив на необхідності підтримки позитивної динаміки двосторонньої торгівлі і надалі.

Під час зустрічі сторони також обговорили співробітництво у в'їзній сфері як в контексті двосторонньої взаємодії, так і в контексті виконання нашою країною Плану дій щодо лібералізації ЄСвізового режиму для України.

Перший віце-прем'єр-міністр України позитивно оцінив збільшення кількості віз, які видаються угорською стороною українським громадянам. Разом з тим він висловив сподівання на збільшення видачі багаторазових віз для громадян України терміном від двох до п'яти років. Валерій Хорошковський наголосив на тому, що такий крок є дуже важливим для тих громадян України, які мають в Угорщині родинні та бізнесові зв'язки.

Під час зустрічі сторони також обговорили питання прикордонного співробітництва. Перший віце-прем'єр-міністр України заявив, що Україна зацікавлена в розвитку інфраструктури на спільному державному кордоні. «Це передбачає будівництво нових контрольно-пропускних пунктів та розширення існуючих», - уточнив він.

Урядовий Портал

США ТА КАНАДА

04.09.2012. Едуард Ставицький обговорив із Джоном Теффтом перспективи екологічного ринку в Україні

4 вересня відбулась зустріч Міністра екології та природних ресурсів України Едуарда Ставицького з Надзвичайним і Повноважним Послом Сполучених Штатів Америки в Україні Джоном Теффтом.

Під час зустрічі сторонами обговорено питання виконання Меморандуму про взаєморозуміння між Урядом України та Урядом США стосовно ресурсів газу з нетрадиційних джерел.

Міністр зазначив: «Екологічний ринок в Україні зараз знаходиться в початковій стадії свого розвитку, але розвивається дуже швидкими темпами. Державною службою геології та надр України розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Положення про порядок розпорядження геологічною інформацією» з метою удосконалення процедури розпорядження відкритою геологічною інформацією про надра. Прийняття цього проекту дозволить налагодити тісну співпрацю з державними органами іноземних держав щодо вивчення та раціонального використання надр, забезпечити вивчення та впровадження новітніх технологій видобутку корисних копалин, а також надасть можливість залучити іноземні інвестиції в економіку держави, що на сьогодні для України є надзвичайно важливим».

Джон Теффт, у свою чергу, засвідчив повагу і позитивні наміри Міністерства екології та природних ресурсів в розширенні співробітництва між урядами США та України, що дозволить на взаємовигідних умовах впроваджувати нові екологічно-геологічні програми.

Міністр подякував американському дипломату за плідну співпрацю з Міністерством екології та природних ресурсів України та висловив переконання в здійсненні подальших успішних проектів.

Урядовий Портал

